Europeiska gemenskapernas

officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 195

fyrtiotredje årgången

1 augusti 2000

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

★ **Rådets förordning (EG) nr 1696/2000 av den 20 juli 2000 om ändring av förordning (EG) nr 2742/1999 om fastställande för år 2000 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs** 1

Kommissionens förordning (EG) nr 1697/2000 av den 31 juli 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 8

Kommissionens förordning (EG) nr 1698/2000 av den 31 juli 2000 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn 10

Kommissionens förordning (EG) nr 1699/2000 av den 31 juli 2000 om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter i obearbetat skick 13

Kommissionens förordning (EG) nr 1700/2000 av den 31 juli 2000 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick 16

Kommissionens förordning (EG) nr 1701/2000 av den 31 juli 2000 om inledande av en anbudsinfordran för bidrag för export av vete till alla tredje länder 18

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1702/2000 av den 31 juli 2000 om upphörande av fiske efter torsk med fartyg under spansk flagg** 21

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1703/2000 av den 31 juli 2000 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen** 22

Kommissionens förordning (EG) nr 1704/2000 av den 31 juli 2000 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget 24

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Innehåll (Fortsättning)

Kommissionens förordning (EG) nr 1705/2000 av den 31 juli 2000 om fastställande av bidragssatserna för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget 28

Kommissionens förordning (EG) nr 1706/2000 av den 31 juli 2000 om fastställande av bidragssatserna för ägg och äggulor som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget 30

Kommissionens förordning (EG) nr 1707/2000 av den 31 juli 2000 om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget 32

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1708/2000 av den 31 juli 2000 om att för regleringsåret 1999/2000 och för de av medlemsstaternas valutor som inte deltar i EMU fastställa en särskild växelkurs för minimipriser på sockerbetor samt produktionsavgifter och tilläggsavgifter inom sockersektorn** 34

Kommissionens förordning (EG) nr 1709/2000 av den 31 juli 2000 om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B 36

Kommissionens förordning (EG) nr 1710/2000 av den 31 juli 2000 om ändring av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål 37

Kommissionens förordning (EG) nr 1711/2000 av den 31 juli 2000 om ändring av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt 39

★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/34/EG av den 22 juni 2000 om ändring av rådets direktiv 93/104/EG om arbetstidens förläggning i vissa avseenden för att täcka sektorer och verksamheter som inte omfattas av det direktivet** ... 41

Kommissionens förklaring om söndagsvila 45

Kommissionens förklaring om genomförande av artikel 1.6 45

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Rådet

2000/483/EG:

★ **Beslut nr 1/2000 av Ministerrådet för AVS–EG av den 27 juli 2000 om de övergångsbestämmelser som skall gälla från och med den 2 augusti 2000 till dess att partnerskapsavtalet AVS–EG träder i kraft** 46

Kommissionen

2000/484/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 29 juni 2000 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (Ärende IV/36.456/F3 – Inntrepreneur och IV/36.492/F3 – Spring)** *[delgivet med nr K(2000) 1591]* 49

2000/485/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 18 juli 2000 om ändring av beslut 2000/350/EG om epidemiologisk övervakning av bluetongue i Grekland och om vissa åtgärder för att förhindra att sjukdomen sprider sig** (1) *[delgivet med nr K(2000) 2008]* 58

2000/486/EG:

★ **Kommissionens beslut av den 31 juli 2000 om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Grekland** (1) *[delgivet med nr K(2000) 2461]* 59

SV

(1) Text av betydelse för EES

(Fortsättning på omslagets tredje sida)

Innehåll (Fortsättning)

Rättelser

★ **Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2377/1999 av den 9 november 1999 om handelsnormer för sparris (EGT L 287 av den 10.11.1999)** 64

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1679/2000 av den 28 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 1609/88 vad avser tidsfristen för inlagring av smör som säljs i enlighet med förordningarna (EEG) nr 3143/85 och (EG) nr 2571/97 (EGT L 193 av den 29.7.2000) 64

SV

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1696/2000

av den 20 juli 2000

om ändring av förordning (EG) nr 2742/1999 om fastställande för år 2000 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk [1], särskilt artikel 8.4 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) I rådets förordning (EG) nr 2742/1999 av den 17 december 1999 om fastställande för år 2000 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs samt om ändring av förordning (EG) nr 66/98 [2] fastställs villkor för förvaltningen av utnyttjandenivån för fiskbestånd av gemenskapsintresse.

(2) Enligt det förfarande som föreskrivs i fiskeavtalet mellan, å ena sidan, Europeiska ekonomiska gemenskapen och, å andra sidan, Danmarks regering och Färöarnas landsstyre [3] och i avtalet om fiskeförbindelser mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Estland [4] har gemenskapen samrått med Färöarnas landsstyre och med Republiken Estland. Delegationerna enades om att rekommendera sina respektive myndigheter att för år 2000 fastställa vissa fiskemöjligheter i form av kvoter och licenser för den andra partens fartyg. De åtgärder som är nödvändiga för att införa resultaten av samråden i gemenskapslagstiftningen bör vidtas.

(3) De områden där norska fartyg får fiska efter blåvitling bör noggrant preciseras så att vissa zoner norr och väster om Irland utesluts, enligt det godkända protokollet från samråden mellan gemenskapen och Konungariket Norge om fiskerättigheter för 2000 (Bryssel den 2 december 1999).

(4) Förordning (EG) nr 2742/1999 bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2742/1999 ändras på följande sätt:

1. Följande post skall införas i tabellen i artikel 3.3:

”Estland	EUR 216 695”

2. ”Estlands” skall läggas till i artikel 10 mellan ”Barbados” och ”Guyanas” och ”estnisk” skall läggas till före ”lettisk” i ii i artikel 11; det sistnämnda föranleder ingen ändring av den svenska texten.

3. Posterna i bilaga I A skall ersättas med motsvarande poster i bilaga I.

4. Posterna i bilaga II skall införas i bilaga I A.

5. Posterna i bilaga I D skall ersättas med motsvarande poster i bilaga III.

6. Posten i bilaga IV skall införas i bilaga VI.

7. Posten i bilaga V skall införas i bilaga VIa.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

[1] EGT L 389, 31.12.1992, s. 1.
[2] EGT L 341, 31.12.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1447/2000 (EGT L 163, 4.7.2000, s. 5).
[3] EGT L 226, 29.8.1980, s. 12.
[4] EGT L 332, 20.12.1996, s. 16.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 2000.

På rådets vägnar

F. PARLY

Ordförande

BILAGA I

Art: Sill och strömming *Clupea harengus*		**Zon**: IIIbcd (gemenskapens vatten), undantaget Förvaltningsenhet 3
Danmark	23 243	(1) Räknas av från Estlands andel av IBSFC:s TAC.
Tyskland	70 486	(2) Räknas av från Lettlands andel av IBSFC:s TAC.
Finland	26 350	(3) Räknas av från Litauens andel av IBSFC:s TAC.
Sverige	95 971	
Gemenskapen	216 050	
Estland	2 000 (1)	
Lettland	1 000 (2)	
Litauen	500 (3)	
Polen	4 000	
Ryska federationen	2 500	
TAC	405 000	

Särskilda villkor:

Högst de kvantiteter som förtecknas nedan får fiskas i de angivna zonerna, inom gränserna för ovannämnda kvoter:

	Estniska vatten	Lettiska vatten	Litauiska vatten	Förvaltningsenhet 3
Gemenskapen	2 000	1 000	500	
Sverige				8 000

Art: Torsk *Gadus morhua*		**Zon**: IIIbcd (gemenskapens vatten)
Danmark	29 051	(1) Av vilka 500 ton tilldelas estniska vatten men skall fiskas i gemenskapens vatten.
Tyskland	12 707	(2) Räknas av från Estlands andel av IBSFC:s TAC.
Finland	1 551	(3) Räknas av från Lettlands andel av IBSFC:s TAC.
Sverige	21 453	(4) Räknas av från Litauens andel av IBSFC:s TAC.
Gemenskapen	64 762 (1)	(5) Får enbart fiskas med nät.
Estland	600 (2)	
Lettland	2 100 (3)	
Litauen	1 000 (4)	
Polen	350 (5)	
TAC	105 000	

Särskilda villkor:

Högst de kvantiteter som förtecknas nedan får fiskas i de angivna zonerna, inom gränserna för ovannämnda kvoter:

	Estniska vatten	Lettiska vatten	Litauiska vatten
Gemenskapen	600	1 300	1 000

Art: Lax *Salmo salar*		**Zon**: IIIbcd (gemenskapens vatten) (1)
Danmark	94 105 (2)	(1) Utom delområde 32 inom IBSFC.
Tyskland	10 469 (2)	(2) Uttryckt i antal enskilda fiskar.
Finland	116 595 (2)	(3) Av vilka 6 750 fiskar tilldelas estniska vatten men skall fiskas i gemenskapens vatten.
Sverige	124 958 (2)	(4) Räknas av från Lettlands andel av TAC.
Gemenskapen	346 127 (2) (3)	(5) Räknas av från Litauens andel av TAC.
Lettland	1 000 (2) (4)	
Litauen	500 (2) (5)	
TAC	450 000 (2)	

Särskilda villkor:

Högst de kvantiteter som förtecknas nedan får fiskas i de angivna zonerna, inom gränserna för ovannämnda kvoter:

	Lettiska vatten	Litauiska vatten
Gemenskapen	3 000	500

Art: Skarpsill *Sprattus sprattus*		**Zon**: IIIbcd (gemenskapens vatten)
Danmark	35 480	(1) Räknas av från Estlands andel av IBSFC:s TAC.
Tyskland	22 478	(2) Räknas av från Lettlands andel av IBSFC:s TAC.
Finland	18 573	(3) Räknas av från Litauens andel av IBSFC:s TAC.
Sverige	81 589	
Gemenskapen	158 120	
Estland	2 000 (1)	
Lettland	8 000 (2)	
Litauen	4 000 (3)	
Polen	4 000	
TAC	400 000	

Särskilda villkor:

Högst de kvantiteter som förtecknas nedan får fiskas i de angivna zonerna, inom gränserna för ovannämnda kvoter:

	Estniska vatten	Lettiska vatten	Litauiska vatten
Gemenskapen	4 000	8 000	4 000

BILAGA II

Art: Sill och strömming *Clupea harengus*	**Zon**: IIId (Estniska vatten)
2 000 (1) Gemenskapen 2 000 (2) TAC 405 000	(1) Tillgängliga för Danmark, Tyskland, Finland och Sverige inom respektive kvoter i zon IIIbcd (gemenskapens vatten). (2) Denna kvot räknas av från gemenskapens andel av TAC i zon IIIbcd (gemenskapens vatten).
Art: Torsk *Gadus morhua*	**Zon**: IIId (Estniska vatten)
600 (1) Gemenskapen 600 (2) TAC 105 000	(1) Tillgängliga för Danmark, Tyskland, Finland och Sverige inom respektive kvoter i zon IIIbcd (gemenskapens vatten). (2) Räknas av från gemenskapens andel av TAC i zon IIIbcd (gemenskapens vatten).
Art: Skarpsill *Sprattus sprattus*	**Zon**: IIId (Estniska vatten)
4 000 (1) Gemenskapen 4 000 (2) TAC 400 000	(1) Tillgängliga för Danmark, Tyskland, Finland och Sverige inom respektive kvoter i zon IIIbcd (gemenskapens vatten). (2) Av vilka 1 300 ton räknas av från gemenskapens andel av TAC i zon IIIbcd (gemenskapens vatten).

BILAGA III

Art: Blåvitling *Micromesistius poutassou*		**Zon**: Vb (gemenskapens vatten), VI, VII, XII och XIV
Danmark	3 370	(1) Utom blåvitling fångad inom blandkvoterna för tobisfiskar, vitlinglyra och skarpsill (se tobisfiskar i Nordsjön).
Tyskland	13 040	(2) Fiske är förbjudet i delområde VI söder om 56° 30′ N och delområde VII öster om 12° V.
Spanien	21 730	(3) Får fångas i zon IIa (gemenskapens vatten).
Frankrike	18 150	(4) Av vilka högst 9 000 ton får bestå av silverfisk (*Argentina* spp.).
Irland	26 080	(5) Inbegriper oundvikliga bifångster av silverfisk (*Argentina* spp.).
Nederländerna	40 970	(6) Undantaget 40 000 ton som får tas av Norge i zon IVa (gemenskapens vatten).
Portugal	1 630	(7) Av vilka högst 40 000 ton får tas av Norge i zon IVa (gemenskapes vatten).
Förenade kungariket	38 030	
Gemenskapen	163 000	
Norge	222 000 (1) (2) (3) (4) (7)	
Färöarna	62 000 (1) (2) (5)	
TAC	407 000 (1) (6)	

Särskilda villkor:

Högst de kvantiteter som förtecknas nedan får fiskas i de angivna zonerna, inom gränserna för ovannämnda kvoter:

	VIIIa, b, d, e	IVa
Spanien	5 000	
Norge		40 000

Art: Makrill *Scomber scombrus*		**Zon**: IIa (ej gemenskapens vatten), Vb (gemenskapens vatten), VI, VII, VIIIabde, XII, XIV
Tyskland	21 080 (1)	(1) Får inte fiskas i vatten under Spanien överhöghet eller jurisdiktion.
Spanien	20 (2)	(2) Får endast fiskas i vatten som faller under Spaniens överhöghet eller jurisdiktion eller internationella vatten inom berörd zon.
Frankrike	14 060 (1)	(3) Får endast fiskas i område IIa, IVa, VIa (norr om 56° 30′ N), VIIdefh.
Irland	70 270 (1)	(4) Får endast fiskas i IVa och VIa (norr om 56° 30′ N), VIIefh, utom 1 580 ton som får fiskas i IVa. Inbegripet 4 360 ton som räknas av från Färöarnas andel av TAC.
Nederländerna	30 740 (1)	(5) Total tillåten fångstmängd överenskommen av gemenskapen, Norge och Färöarna för hela beståndet västlig makrill.
Förenade kungariket	193 240 (1)	
Gemenskapen	329 410 (1)	
Norge	13 460 (3)	
Färöarna	9 600 (4)	
TAC	560 000 (5)	

Särskilda villkor:

Högst de kvantiteter som förtecknas nedan får fiskas i de angivna zonerna, inom gränserna för ovannämnda kvoter, och endast under perioden 1 januari–15 februari och under perioden 1 oktober–31 december, utom för Färöarna för vilka de tillämpliga perioderna skall vara endast under perioden 1 oktober–31 december i zon IVa (gemenskapens vatten) och hela året i zon VIa norr om 56° 30′ N:

	IVa (gemenskapens vatten)	VIa norr om 56° 30′ N
Tyskland	6 720	
Frankrike	4 480	
Irland	22 400	
Nederländerna	9 800	
Förenade kungariket	61 600	
Norge	13 460	
Färöarna	1 580	4 360

Art: Makrill *Scomber scombrus*		**Zon**: Vb (färöiska vatten)
Danmark	4 360 ([1])	([1]) Får fiskas i zon IVa (gemenskapens vatten).
Gemenskapen	4 360	
TAC	ej relevant	

BILAGA IV

Estniska vatten	Allt fiske	250	80

BILAGA V

Estland	Sill/strömming och skarpsill, IIId	106	63
	Torsk, IIId	14	7

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1697/2000

av den 31 juli 2000

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 [2], särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

(2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

[1] EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.
[2] EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 juli 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land [1]	Schablonvärde vid import
0707 00 05	628	136,5
	999	136,5
0709 90 70	052	63,0
	528	65,2
	999	64,1
0805 30 10	388	46,5
	524	82,0
	528	60,7
	999	63,1
0806 10 10	052	93,8
	220	123,4
	400	143,6
	508	138,8
	512	53,1
	600	71,8
	624	158,0
	999	111,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	85,1
	400	71,6
	508	77,5
	512	81,9
	528	84,6
	720	72,4
	804	94,7
	999	81,1
0808 20 50	052	101,1
	388	71,5
	512	55,7
	528	78,0
	720	118,7
	804	81,8
	999	84,5
0809 20 95	052	317,0
	400	210,3
	404	358,5
	616	255,0
	999	285,2
0809 40 05	052	24,3
	064	51,6
	624	189,9
	999	88,6

[1] Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1698/2000
av den 31 juli 2000
om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1510/2000 [2],

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2519/98 [4], särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importeras, skall de tullsatser som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan.

(2) Enligt artikel 10.3 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de representativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

(3) I förordning (EG) nr 1249/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.

(4) Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering för referenssort som avses i bilaga II i förordning (EG) nr 1249/96 under två veckor före nästa period för fastställande.

(5) För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod för de flytande valutorna fortsätta att tillämpas.

(6) Tillämpningen av förordning (EG) nr 1249/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagan i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
[2] EGT L 174, 13.7.2000, s. 11.
[3] EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.
[4] EGT L 315, 25.11.1998, s. 7.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (EUR/ton)	Tull på import som sker luft- eller havsvägen från övriga hamnar (2) (EUR/ton)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00	0,00
	av medelhög kvalitet (1)	0,00	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	12,61	2,61
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde (3)	12,61	2,61
	av medelhög kvalitet	40,96	30,96
	av låg kvalitet	63,99	53,99
1002 00 00	Råg	45,20	35,20
1003 00 10	Korn, för utsäde	45,20	35,20
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde (3)	45,20	35,20
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	94,00	94,00
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde (3)	94,00	94,00
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	69,90	59,90

(1) För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet för durumvete av medelhög kvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

(2) För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

(3) När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 eller 8 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 17.7.2000–28.7.2000)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	US barley 2
Notering (euro/ton)	119,18	111,10	96,61	76,99	170,32 (**)	160,32 (**)	108,09 (**)
Tillägg för golfen (euro/ton)	—	10,87	2,34	5,52	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (euro/ton)	21,50	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag (discount) på 10 euro per ton (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).
(**) Fob Stora sjöarna.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 17,95 euro/ton, Stora sjöarna–Rotterdam: 27,60 euro/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2, tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 euro/ton (HRW2)
0,00 euro/ton (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1699/2000
av den 31 juli 2000
om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter i obearbetat skick

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker [1], ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1527/2000 [2], särskilt artikel 18.5 andra stycket i denna, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 2038/1999 kan skillnaderna mellan kurserna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som i artikel 1.1 d i nämnda förordning och priserna dessa produkter avses på inom gemenskapen, täckas av ett exportbidrag.

(2) I enlighet med artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag vid sockerexport [3], skall bidraget för 100 kg av de produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EG) nr 2038/1999 i samband med export vara lika med basbeloppet multiplicerat med sackarosinnehållet, i tillämpliga fall inklusive halten av andra sockerarter omräknade till sackaros. Den sackaroshalt som konstateras för produkten i fråga fastställs i enlighet med bestämmelserna i artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95.

(3) I enlighet med artikel 21.3 i förordning (EG) nr 2038/1999 skall basbeloppet för bidrag för sorbos i obearbetat skick vara lika med basbeloppet för bidraget minskat med en hundradel av produktionsbidraget i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 1010/86 av den 25 mars 1986 om fastställande av allmänna bestämmelser för tillämpningen av produktionsbidrag för socker som används inom den kemiska industrin [4], senast ändrad genom Kommissionens förordning (EG) nr 1148/98 [5], när det gäller de produkter som avses i bilagan till den sistnämnda förordningen.

(4) I enlighet med artikel 21.1 i förordning (EG) nr 2038/1999 skall basbeloppet för bidraget för de övriga produkter som avses i artikel 1.1 d i denna förordning vid export i obearbetat skick vara lika med hundradelen av ett belopp som fastställs med hänsyn till skillnaden mellan interventionspriset för vitsocker inom områden inom gemenskapen utan underskott, under den månad för vilken basbeloppet fastställs och de kurser eller priser på vitsocker som noteras på världsmarknaden och behovet av att åstadkomma en balans mellan användningen av gemenskapens basprodukter vid export till tredje land av förädlingsprodukter och användningen av produkter importerade från dessa länder i förädlingssyfte.

(5) I enlighet med artikel 21.4 i förordning (EG) nr 2038/1999 kan tillämpningen av basbeloppet begränsas till vissa av de produkter som avses i artikel 1.1 d i denna förordning.

(6) I enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 2038/1999 får exportbidrag ges för de produkter som avses i artikel 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h i den förordningen. Bidragets storlek skall fastställas per 100 kg torrvara med beaktande, framför allt, av de bidrag som gäller vid export av de produkter som omfattas av KN-nummer 1702 30 91, det bidrag som är tillämpligt vid export av de produkter som avses i artikel 1.1 d i förordning (EG) nr 2038/1999 och de ekonomiska aspekter som gäller för denna export. För de produkter som avses i artikel 1.1 f och 1.1 g skall bidrag beviljas endast för de produkter som uppfyller de villkor som fastställs i artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95. För de produkter som avses i 1.1 h skall bidrag beviljas endast för de produkter som uppfyller villkoren i artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.

(7) De exportbidrag som avses ovan måste fastställas varje månad. De kan ändras däremellan.

(8) Genom tillämpningen av dessa villkor kan exportbidragen för de ifrågavarande produkterna fastställas till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

(9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

[1] EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.
[2] EGT L 175, 14.7.2000, s. 59.
[3] EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.
[4] EGT L 94, 9.4.1986, s. 9.
[5] EGT L 159, 3.6.1998, s. 38.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidrag som skall beviljas vid export i oarbetat skick av de produkter som avses i artikel 1.1 d, 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h i förordning (EG) nr 2038/1999 skall fastställas i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 juli 2000 om fastställande av exportbidrag för sirap och vissa andra sockerprodukter som exporteras i obearbetat skick

KN-nr	Bidragsbelopp
	— EUR/100 kg torrvara —
1702 40 10 9100	39,20 (2)
1702 60 10 9000	39,20 (2)
1702 60 80 9100	74,48 (4)
	— EUR/1 % sackaros × 100 kg —
1702 60 95 9000	0,3920 (1)
	— EUR/100 kg torrvara —
1702 90 30 9000	39,20 (2)
	— EUR/1 % sackaros × 100 kg —
1702 90 60 9000	0,3920 (1)
1702 90 71 9000	0,3920 (1)
1702 90 99 9900	0,3920 (1) (3)
	— EUR/100 kg torrvara —
2106 90 30 9000	39,20 (2)
	— EUR/1 % sackaros × 100 kg —
2106 90 59 9000	0,3920 (1)

(1) Basbeloppet skall inte tillämpas på sirap med en renhetsgrad som understiger 85 % (förordning (EG) nr 2135/95). Sackaroshalten fastställs i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr 2135/95.

(2) Tillämpas endast på de produkter som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 2135/95.

(3) Basbeloppet tillämpas inte på den produkt som avses i punkt 2 i bilagan till förordning (EEG) nr 3513/92 (EGT L 355, 5.12.1992, s. 12).

(4) Tillämpas endast på de produkter som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 2135/95.

Obs: KN-numren och hänvisningarna till fotnoterna anges i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1700/2000
av den 31 juli 2000
om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker [1], ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1527/2000 [2], särskilt artikel 18.5 tredje stycket i denna, och

av följande skäl:

(1) Exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick fastställdes i kommissionens förordning (EG) nr 1572/2000 [3], ändrad genom förordning (EG) nr 1646/2000 [4].

(2) Tillämpningen av de närmare bestämmelserna i förordning (EG) nr 1572/2000 på de uppgifter som kommissionen har kännedom om medför att de nu gällande exportbidragen bör ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 2038/1999, odenaturerade och exporterade i obearbetat skick, fastställdes i bilagan till förordning (EG) nr 1572/2000 och skall ändras till de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.
[2] EGT L 175, 14.7.2000, s. 59.
[3] EGT L 181, 20.7.2000, s. 6.
[4] EGT L 189, 27.7.2000, s. 6.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 juli 2000 om ändring av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

Produktnummer	Bidragsbelopp
	— EUR/100 kg —
1701 11 90 9100	36,06 (1)
1701 11 90 9910	32,25 (1)
1701 11 90 9950	(2)
1701 12 90 9100	36,06 (1)
1701 12 90 9910	32,25 (1)
1701 12 90 9950	(2)
	— EUR/1 % sackaros × 100 kg —
1701 91 00 9000	0,3920
	— EUR/100 kg —
1701 99 10 9100	39,20
1701 99 10 9910	39,20
1701 99 10 9950	39,20
	— EUR/1 % sackaros × 100 kg —
1701 99 90 9100	0,3920

(1) Tillämpligt på råsocker med utbyte på 92 %. Om utbytet är ett annat än 92 % skall det tillämpliga exportbidraget beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 19.4 i förordning (EG) nr 2038/1999.

(2) Fastställande upphävt genom kommissionens förordning (EEG) nr 2689/85 (EGT L 255, 26.9.1985, s. 12), ändrad genom förordning (EEG) nr 3251/85 (EGT L 309, 21.11.1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1701/2000
av den 31 juli 2000
om inledande av en anbudsinfordran för bidrag för export av vete till alla tredje länder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1510/2000 [2],

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98 [4], särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

(1) Med tanke på den aktuella situationen på marknaden för spannmål är det lämpligt att inleda en anbudsinfordran för det exportbidrag som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1501/95 i fråga om vete.

(2) I förordning (EG) nr 1501/95 fastställs tillämpningsföreskrifter för anbudsförfarandet vad gäller bestämmande av exportbidraget. Ett av åtagandena inom ramen för anbudsinfordran är förpliktelsen att lämna in en ansökan om exportlicens. En säkerhet för anbudsgivningen på 12 euro/ton som ställs vid inlämnandet av anbudet kan garantera att denna förpliktelse uppfylls.

(3) Det är nödvändigt att fastställa en särskild giltighetstid för de licenser som utfärdas inom ramen för denna anbudsinfordran. Denna giltighetstid bör överensstämma med behoven på världsmarknaden för odlingssäsong 2000/01.

(4) För att säkerställa att alla parter behandlas lika är det nödvändigt att föreskriva att alla utfärdade licenserna skall ha samma giltighetstid.

(5) För att ett anbudsförfarande som gäller export skall utfalla väl är det nödvändigt att fastställa en minsta kvantitet samt tidsfristen och formen för överlämnande av de ingivna anbuden till de behöriga myndigheterna.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

[1] EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
[2] EGT L 174, 13.7.2000, s. 11.
[3] EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.
[4] EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En anbudsinfordran för exportbidrag enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1501/95 skall inledas.

2. Anbudsinfordran gäller vete som skall exporteras till alla tredje länder.

3. Anbudsinfordran är öppen till och med den 17 maj 2001. Under den tiden skall veckovisa anbudsinfordringar äga rum, vars kvantiteter och inlämningsdatum anges i tillkännagivandet om anbudsinfordran.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.4 i förordning (EG) nr 1501/95 skall tidsfristen för inlämnande av anbud för den första delen av anbudsförfarandet gå ut den 3 augusti 2000.

Artikel 2

Ett anbud är inte giltigt om det inte gäller minst 1 000 ton.

Artikel 3

Den säkerhet som avses i artikel 5.3 a i förordning (EG) nr 1501/95 skall vara 12 euro/ton.

Artikel 4

1. Då giltighetstiden för de exportlicenser som utfärdas i enlighet med artikel 8.1 i förordning (EG) nr 1501/95 fastställs skall dessa licenser, trots artikel 21.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser och förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter [5], anses vara utfärdade den dag anbudet lämnats in.

2. De exportlicenser som utfärdas inom ramen för det aktuella anbudsförfarandet skall gälla från och med dagen för deras utfärdande i enlighet med punkt 1, till och med utgången av den fjärde månaden därpå.

Artikel 5

1. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92 besluta

[5] EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

— att fastställa ett högsta exportbidrag med hänsyn särskilt till kriterierna i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95, eller

— att inte fullfölja anbudsinfordran.

2. När ett högsta exportbidrag har fastställts skall kontraktet tilldelas den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

Artikel 6

De ingivna anbuden skall genom medlemsstaternas förmedling nå kommissionen senast en och en halv timme efter utgången av tidsfristen för det veckovisa inlämnandet av anbuden, så som den anges i tillkännagivelsen om anbudsinfordran. De skall överlämnas enligt tabellen i bilaga I och till de telex- och faxnummer som anges i bilaga II.

Om inga anbud lämnats skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om detta inom den tid som anges i föregående stycke.

Artikel 7

Det klockslag som fastställts för inlämnande av anbud är belgisk tid.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Veckovis anbudsinfordran för bidrag för export av vete till alla tredje länder

(Förordning (EG) nr 1701/2000)

(Sista datum för inlämnande av anbud [datum/tid])

1	2	3
Anbudsgivarens nummer	Kvantitet i ton	Exportbidragets belopp i euro/ton
1		
2		
3		
etc.		

BILAGA II

Endast följande telex- och faxnummer i Bryssel (GD AGRI C/1) får användas:

— Telex 22037 AGREC B,
22070 AGREC B (grekiska bokstäver).

— Fax 296 49 56,
295 25 15.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1702/2000
av den 31 juli 2000
om upphörande av fiske efter torsk med fartyg under spansk flagg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 2846/98 [2], särskilt artikel 21.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) I rådets förordning (EG) nr 2742/1999 av den 17 december 1999 om fastställande för år 2000 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs samt om ändring av förordning (EG) nr 66/98 [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1447/2000 [4], fastställs kvoter för torsk för år 2000.

(2) För att säkerställa att bestämmelserna följs när det gäller de kvantitativa begränsningarna av fångster av bestånd som omfattas av kvoter, måste kommissionen fastställa datum för när fartyg under en viss medlemsstats flagg skall anses ha uttömt den tilldelade kvoten.

(3) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har de fångster av torsk i farvattnen i ICES-områdena I och II (norska vatten) som gjorts av fartyg under spansk flagg eller som är registrerade i Spanien uppnått den kvot som de tilldelats för 2000. Spanien har förbjudit fiske av detta bestånd från och med den 4 juli 2000. Det är därför lämpligt att utgå från detta datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fångster av torsk i farvattnen i ICES-områdena I och II (norska vatten) som gjorts av fartyg under spansk flagg eller som är registrerade i Spanien skall anses uttömt den kvot som tilldelats Spanien för 2000.

Fiske efter torsk i farvattnen i ICES-områdena I och II (norska vatten) som gjorts av fartyg under spansk flagg eller som är registrerade i Spanien skall vara förbjudet, liksom behållande ombord, omlastning och landning av sådant bestånd som fångats av dessa fartyg efter denna förordnings tillämpningsdatum.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 4 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.
[2] EGT L 358, 31.12.1998, s. 5.
[3] EGT L 341, 31.12.1999, s. 1.
[4] EGT L 163, 4.7.2000, s. 5.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1703/2000
av den 31 juli 2000
om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1264/2000 [2], särskilt artikel 9 i denna, och

av följande skäl:

(1) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till förordning (EEG) nr 2658/87, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till denna förordning.

(2) I förordning (EEG) nr 2658/87 har allmänna regler fastställts för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen och dessa regler gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som tillfogar underuppdelningar till denna och som har upprättats genom särskilda gemenskapsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.

(3) Enligt dessa allmänna regler måste de varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen som är bifogad den här förordningen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 med de motiveringar som ges i kolumn 3.

(4) Det är lämpligt att bindande tulltaxeupplysningar som meddelas av medlemsstaternas tullmyndigheter avseende varuklassificeringen i Kombinerade nomenklaturen och som inte överensstämmer med de rättigheter som fastställs i denna förordning fortfarande kan åberopas av innehavaren enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen [3], senast ändrad genom rådets och Europaparlamentets förordning (EG) nr 955/1999 [4], under en period av tre månader.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De varor som beskrivs i kolumn 1 i den bifogade tabellen skall i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i samma tabell.

Artikel 2

Bindande tulltaxeupplysningar som meddelas av medlemsstaternas tullmyndigheter och som inte stämmer överens med de rättigheter som fastställs i denna förordning kan fortfarande åberopas enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92 under en period av tre månader.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offenliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

[1] EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.
[2] EGT L 144, 17.6.2000, s. 6.
[3] EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.
[4] EGT L 119, 7.5.1999, s. 1.

BILAGA

Varubeskrivning	KN-nummer	Motivering
(1)	(2)	(3)
1. Svampar (av släktet *Agaricus*), beredda, blancherade, i vätska innehållande: — fri, flyktig syra, uttryckt som ättikssyra: 0,5 viktprocent — sulfit: < 2 ppm — salt: 2,6 viktprocent Produkten, som innehåller andra konserverande ämnen, är lämplig för direkt konsumtion.	2003 10 30	Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, av kompletterande anmärkning 1 till kapitel 20 och av texten till KN-nummer 2003, 2003 10 och 2003 10 30. Mot bakgrund av att salthalten överstiger 2,5 viktprocent kan produkten, med stöd av kompletterande anmärkning 1 till kapitel 20, inte klassificeras enligt KN-nummer 2001 90 50
2. Syntetiskt material bestående av sampolymerer av styreneten och propenstyren eller av styreneten och butylenstyren, med låg grad av omättnad (jodtal mellan 4 och 7).	4002 99 90	Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen, av anmärkning 4 a till kapitel 40 och av texten till KN-nummer 4002, 4002 99 och 4002 99 90. Dessa sampolymerer uppfyller samtliga kriterier i anmärkning 4 a till kapitel 40 och klassificeras som syntetgummi enligt tulltaxenummer 4002

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1704/2000

av den 31 juli 2000

om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ([1]), senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1510/2000 ([2]), särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ([3]), ändrad genom förordning (EG) nr 1528/2000 ([4]), särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13.1 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i var och en av dessa förordningar och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.

(2) I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen ([5]), anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller i bilaga B till förordning (EG) nr 3072/95 alltefter omständigheterna.

(3) Enligt artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.

(4) De åtaganden som görs med avseende på bidrag som kan beviljas till export av jordbruksprodukter som ingår i varor vilka inte omfattas av bilaga I till fördraget kan äventyras av förutfastställelsen av höga bidragssatser. Därför bör säkerhetsåtgärder vidtas i sådana situationer utan att det hindrar att långtidskontrakt ingås. Genom att en specifik bidragssats för förutfastställelse av bidrag bestäms kan dessa olika mål uppnås.

(5) När nu ett avtal har slutits mellan Europeiska gemenskapen och USA om gemenskapens export av pastaprodukter till USA och detta har godkänts genom rådets beslut 87/482/EEG ([6]), är det nödvändigt att differentiera exportbidraget för varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 00 och 1902 19 utifrån deras bestämmelseort.

(6) I enlighet med artikel 4.3 och 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 bör det fastställas en reducerad bidragssats, med hänsyn tagen till det produktionsbidrag som är tillämpligt i enlighet med förordning (EEG) nr 1722/93, senast ändrad genom förordning (EG) nr 87/1999, på den basprodukt som förädlats och som gällde under den period då det kan antas att varorna framställdes.

(7) Alkoholhaltiga drycker anses vara mindre känsliga för priset på spannmål som används för deras framställning. I protokoll nr 19 till akten om Danmarks, Irlands och Förenade kungarikets anslutning fastställs att nödvändiga åtgärder bör beslutas för att underlätta användningen av gemenskapens säd i tillverkningen av alkoholhaltiga drycker framställda ur säd. Den bidragssats som tillämpas på spannmål som exporteras i form av alkoholhaltiga drycker bör därför justeras.

(8) Det är nödvändigt att även i fortsättningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.

(9) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1520/2000, som förtecknas i antingen artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 eller artikel 1.1 i förordning (EG) nr 3072/95, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 respektive bilaga B till den ändrade förordningen (EG) nr 3072/95, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

([1]) EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) EGT L 174, 13.7.2000, s. 11.
([3]) EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.
([4]) EGT L 175, 14.7.2000, s. 64.
([5]) EGT L 177, 15.7.2000, s. 1.
([6]) EGT L 275, 29.9.1987, s. 36.

Artikel 2

Om bevis om bidrag utfärdat före den 14 juli 2000 används, och det är fråga om sådana varor som förtecknas i bilagan till förordning (EEG) nr 1722/93, skall en reducerad bidragssats tillämpas där hänsyn tagits till produktionsbidraget.

Om operatören däremot uppvisar, samtidigt med mottagande av exportdeklarationen och ansökan om exportbidraget, bevis för att produktionsbidrag enligt förordning (EEG) nr 1722/93 inte har mottagits för de basprodukter som har förbrukats vid framställning av de produkter som skall exporteras och att ingen ansökan om ett sådant bidrag har lämnats eller kommer att lämnas, skall en bidragssats där ingen hänsyn tagits till produktionsbidrag tillämpas.

Det bevis som avses i första stycket skall bestå i att exportören lämnar en deklaration från det företag som har bearbetat de aktuella basprodukterna, i vilken det intygas att ansökan om produktionsbidrag enligt förordning (EEG) nr 1722/93 inte har lämnats eller kommer att lämnas. Denna deklaration skall kontrolleras i enlighet med artikel 16.1 i förordning (EG) nr 1520/2000.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 juli 2000 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag (1)	Bidragssats per 100 kg basprodukt	
		vid förutfastställese av bidrag	annan
1001 10 00	Durumvete:		
	– Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19	—	—
	– I andra fall	—	—
1001 90 99	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg:		
	– Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19	0,554	0,554
	– I andra fall:		
	– – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (2).	—	—
	– – Vid tillämpning av artikel 2, första stycket.	—	—
	– – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (3).	—	—
	– – I andra fall	0,853	0,853
1002 00 00	Råg	4,292	4,292
1003 00 90	Korn		
	– Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (3)	—	—
	– I andra fall	—	—
1004 00 00	Havre	2,080	2,080
1005 90 00	Majs som används i form av:		
	– Stärkelse:		
	– – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (2).	4,146	4,146
	– – Vid tillämpning av artikel 2, första stycket.	4,146	4,146
	– – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (3).	4,362	4,362
	– – I andra fall	6,155	6,155
	– Glukos, glukossirap, maltodextrin och sirap av maltodextrin enligt KN-nummer 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 (4):		
	– – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (2).	2,821	2,821
	– – Vid tillämpning av artikel 2, första stycket.	2,821	2,821
	– – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (3).	3,272	3,272
	– – I andra fall	4,830	4,830
	– Vid export vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (3).	4,362	4,362
	– Annat (omfattande använd i obearbetad form)	6,155	6,155
	Potatisstärkelse enligt KN-nummer 1108 13 00 som jämställs med en produkt som uppkommit genom bearbetning av majs:		
	– Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (2).	4,146	4,146
	– – Vid tillämpning av artikel 2, första stycket.	4,146	4,146
	– – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (3).	4,362	4,362
	– I andra fall	6,155	6,155

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag (1)	Bidragssats per 100 kg basprodukt	
		vid förutfastställese av bidrag	annan
ex 1006 30	Helt slipat ris:		
	– Rundkornigt	12,500	12,500
	– Mellankornigt	12,500	12,500
	– Långkornigt	12,500	12,500
1006 40 00	Brutet ris	2,900	2,900
1007 00 90	Sorghum	—	—

(1) Kvantiteterna av de delvis bearbetade eller jämställande produkter som används skall multipliceras, med de koefficienter som anges i bilaga E till kommissionens ändrade förordning (EG) nr 1520/2000 (EGT L 177, 15.7.2000, s. 5).

(2) Om den aktuella varan är hänförlig till KN-nummer 3505 10 50 och om inte artikel 2 skall tillämpas.

(3) Varor som räknas upp i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 2825/93.

(4) För sirap enligt KN-nummer 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 60 90, som erhålls genom blandning av glukos- och fruktossirap, får exportbidrag endast beviljas för glukossirapen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1705/2000

av den 31 juli 2000

om fastställande av bidragssatserna för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 15 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter [1], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1526/2000 [2], särskilt artikel 31 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 1255/1999 föreskrivs att skillnaden mellan priserna i internationell handel för de produkter som förtecknas i artikel 1 a–e och g i nämnda förordning och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag. I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen [3], anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilagan till förordning (EG) nr 1255/1999.

(2) Enligt artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen för 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.

(3) I artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1520/2000 föreskrivs att när exportbidragssatsen fastställs, bör hänsyn vid behov tas till de produktionsbidrag, stöd och andra åtgärder med motsvarande verkan, som i enlighet med förordningen om den gemensamma organisationen av marknaden för produkten i fråga, är tillämpliga i alla medlemsstater för de basprodukter som förtecknas i bilaga A till nämnda förordning eller för likställda produkter.

(4) I artikel 12.1 i förordning (EG) nr 1255/1999 föreskrivs att ett stöd skall utbetalas för gemenskapsproducerad skummjölk som bearbetas till kasein, om denna mjölk och det kasein som framställs av denna mjölk uppfyller vissa villkor.

(5) I kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljning av smör till reducerat pris och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör som används vid framställning av bakverk, glass och andra livsmedel [4], senast ändrad genom förordning (EG) nr 635/2000 [5], fastställs att smör och grädde till reducerat pris bör göras tillgängliga för industrier som framställer vissa produkter.

(6) Det är nödvändigt att även i fortsättningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.

(7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1520/2000, som förtecknas i artikel 1 i förordning (EG) nr 1255/1999, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilagan till förordning (EG) nr 1255/1999, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

2. Det fastställs inga exportbidragssatser för de produkter som avses i föregående punkt som inte förtecknas i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.
[2] EGT L 175, 14.7.2000, s. 55.
[3] EGT L 177, 15.7.2000, s. 1.
[4] EGT L 350, 20.12.1997, s. 3.
[5] EGT L 76, 25.3.2000, s. 9.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 juli 2000 om fastställande av bidragssatserna för vissa mjölkprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag	Bidragssats
ex 0402 10 19	Mjölk i form av pulver eller granulat eller i annan fast form, inte försatt med socker eller annat sötningsmedel, med en fetthalt av högst 1,5 viktprocent (PG 2):	
	a) Vid export av varor enligt KN-nummer 3501	—
	b) Vid export av andra varor	58,50
ex 0402 21 19	Mjölk i form av pulver eller granulat eller i annan fast form, inte försatt med socker eller annat sötningsmedel, med en fetthalt av 26 viktprocent (PG 3):	
	a) Vid export av varor som innehåller, i form av produkter som jämställs med PG 3, smör eller grädde till reducerat pris enligt förordning (EG) nr 2571/97	67,07
	b) Vid export av andra varor	83,00
ex 0405 10	Smör med en fetthalt av 82 viktprocent (PG 6):	
	a) Vid export av varor som innehåller smör eller grädde till reducerat pris, framställda i enlighet med de villkor som fastställs i förordning (EG) nr 2571/97	75,00
	b) Vid export av varor enligt KN-nummer 2106 90 98 som innehåller minst 40 viktprocent mjölkfett	177,25
	c) Vid export av andra varor	170,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1706/2000

av den 31 juli 2000

om fastställande av bidragssatserna för ägg och äggulor som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2771/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för ägg [1], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1516/96 [2], särskilt artikel 8.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 2771/75 föreskrivs att skillnaden mellan priserna inom den internationella handeln för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 i nämnda förordning och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag då produkterna exporteras i form av varor som förtecknas i bilagan till samma förordning. I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen [3], anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilagan till förordning (EEG) nr 2771/75.

(2) Enligt artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att fastställa bidragssatsen för 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga för en period med samma varaktighet som den period för vilken bidragen fastställs för samma produkter exporterade i obearbetad form.

(3) I artikel 11 i det jordbruksavtal som slöts inom ramen för de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan föreskrivs att bidrag som beviljas för export av en produkt som ingår i en vara inte får överstiga det bidrag som tillämpas på produkten när den exporteras i obearbetad form.

(4) Det är nödvändigt att även i fortsätningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1520/2000 och som förtecknas i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 2771/75 som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EEG) nr 2771/75, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

[1] EGT L 282, 1.11.1975, s. 49.
[2] EGT L 189, 30.7.1996, s. 99.
[3] EGT L 177, 15.7.2000, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 juli 2000 om fastställande av bidragssatserna för ägg och äggulor som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag	Bestämmelse-land (1)	Bidragssats
0407 00	Fågelägg med skal, färska, konserverade eller kokta:		
	– Av fjäderfä		
0407 00 30	– – Andra ägg:		
	a) Vid export av äggalbumin enligt KN-numren 3502 11 90 och 3502 19 90	02	10,00
		03	12,50
		04	5,00
	b) Vid export av andra varor	01	5,00
0408	Fågelägg utan skal samt äggula, färska, torkade, ångkokta eller kokta i vatten, gjutna, frysta eller på annat sätt konserverade, även försatta med socker eller annat sötningsmedel:		
	– Äggula:		
0408 11	– – Torkad:		
ex 0408 11 80	– – – Lämplig som livsmedel:		
	osötad	01	55,00
0408 19	– – Annan:		
	– – – Lämplig som livsmedel:		
ex 0408 19 81	– – – – Flytande:		
	osötad	01	25,00
ex 0408 19 89	– – – – Fryst:		
	osötad	01	25,00
	– Andra slag:		
0408 91	– – Torkade:		
ex 0408 91 80	– – – Lämpliga som livsmedel:		
	osötade	01	41,00
0408 99	– – Andra:		
ex 0408 99 80	– – – Lämpliga som livsmedel:		
	osötade	01	10,50

(1) Bestämmelseland identifieras enligt följande:
01 Tredje länder.
02 Bahrein, Förenade Arabemiraten, Hongkong SFO, Kuwait, Oman, Qatar, Ryssland och Yemen.
03 Egypten, Filippinerna, Japan, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand.
04 Samtliga bestämmelseländer utom Schweiz samt de under 02 och 03.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1707/2000

av den 31 juli 2000

om fastställande av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker [1], ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1527/2000 [2], särskilt artikel 18.5 a och 18.15 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artikel 17.1 och 17.2 i förordning (EG) nr 2038/1999 föreskrivs att skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a, c, d, f, g och h i den förordningen och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag då produkterna exporteras i form av varor som förtecknas i bilagan till samma förordning. I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt om kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen [3], anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EG) nr 2038/1999.

(2) Enligt artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna ifråga.

(3) Artikel 18.3 i förordning (EG) nr 2038/1999 samt artikel 11 i det jordbruksavtal som slöts inom ramen för de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan föreskriver att bidrag som beviljas för export av en produkt som ingår i en vara inte får överstiga det bidrag som tillämpas på produkten när den exporteras i obearbetad form.

(4) De bidrag som fastställs i denna förordning får förutfastställas eftersom det för närvarande inte går att förutse situationen på marknaden under de kommande månaderna.

(5) De åtaganden som görs med avseende på bidrag som kan beviljas till export av jordbruksprodukter som ingår i varor vilka inte omfattas av bilaga I till fördraget kan äventyras av förutfastställelsen av höga bidragssatser. Därför bör säkerhetsåtgärder vidtas i sådana situationer utan att det hindrar att långtidskontrakt ingås. Genom att en specifik bidrgssats för förutfastställelse av bidrag bestäms kan dessa olika mål uppnås.

(6) I enlighet med artikel 4.3 och i förordning (EG) nr 1520/2000 bör det fastställas en reducerad bidragssats, med hänsyn tagen till det produktionsbidrag som är tillämpligt i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 1010/86 [4], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1148/98 [5], på den basprodukt som förädlats och som gällde under den period då det kan antas att varorna faramställdes.

(7) Det är nödvändigt att även i fortsättningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.

(8) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1520/2000, som förtecknas i artikel 1.1 och 1.2 i förordning (EG) nr 2038/1999, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga I till förordning (EG) nr 2038/1999, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Om bevis om bidrag utfärdat före den 15 juli 2000 används, och det är fråga om sådana varor som förtecknas i bilagan till förordning (EEG) nr 1010/86, skall en reducerad bidragssats tillämpas där hänsyn tagits till produktionsbidraget.

[1] EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.
[2] EGT L 175, 14.7.2000, s. 59.
[3] EGT L 177, 15.7.2000, s. 1.
[4] EGT L 94, 9.4.1986, s. 9.
[5] EGT L 265, 30.9.1998, s. 8.

Om operatören däremot uppvisar, samtidigt med mottagande av exportdeklarationen och ansökan om exportbidraget, bevis för att produktionsbidrag enligt förordning (EEG) nr 1010/86 inte har mottagits för de basprodukter som har förbrukats vid framställning av de produkter som skall exporteras och att ingen ansökan om ett sådant bidrag har lämnats eller kommer att lämnas, skall en bidragssats där ingen hänsyn tagits till produktionsbidrag tillämpas.

Det bevis som avses i första stycket skall bestå i att exportören lämnar en deklaration från det företag som har bearbetat de aktuella basprodukterna, i vilken det intygas att ansökan om produktionsbidrag enligt förordning (EEG) nr 1010/86 inte har lämnats eller kommer att lämnas. Denna deklaration skall kontrolleras i enlighet med artikel 16.1 i förordning (EG) nr 1520/2000.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 juli 2000 om ändring av bidragssatserna för vissa sockerprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

Produkt	Bidragssats i EUR/100 kg	
	vid förutfastställelse av bidrag	annan
Vitt socker:		
— Vid tillämpning av artikel 2 första stycket	—	—
— I alla andra fall	39,20	39,20

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1708/2000

av den 31 juli 2000

om att för regleringsåret 1999/2000 och för de av medlemsstaternas valutor som inte deltar i EMU fastställa en särskild växelkurs för minimipriser på sockerbetor samt produktionsavgifter och tilläggsavgifter inom sockersektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 1713/93 av den 30 juni 1993 om särskilda bestämmelser för tillämpningen av jordbruksomräkningskurserna i sockersektorn [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1642/1999 [2], särskilt artikel 1.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1713/93 skall minimipriserna på sockerbetor, enligt artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker [3], ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1527/2000 [4], liksom även produktionsavgifterna och tilläggsavgifterna enligt artikel 33 respektive 34 i den förordningen, omräknas till nationell valuta med hjälp av en särskild växelkurs. Denna skall vara lika med den tidsproportionellt beräknade genomsnittliga jordbruksomräkningskurs som gällt under det aktuella regleringsåret. Den särskilda växelkursen skall fastställas under den månad som följer efter utgången av det aktuella regleringsåret.

(2) Den 1 januari 1999 ändrades systemet med särskilda jordbruksomräkningskurser genom rådets förordning (EG) nr 2799/98 av den 15 december 1998 om att fastställa ett agromonetärt system för euron [5]. Följaktligen bör fastställandet av växelkurser begränsas till de särskilda växelkurserna mellan euron och de nationella valutorna i de medlemsstater som inte deltar i EMU.

(3) Till följd av tillämpningen av dessa bestämmelser bör det för regleringsåret 1999/2000, i enlighet med bilagan till denna förordning, för de olika nationella valutorna fastställas en särskild växelkurs för minimipriser på sockerbetor samt produktionsavgifter och, i förekommande fall, tilläggsavgifter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I enlighet med bilagan fastställs för regleringsåret 1999/2000 den särskilda växelkurs som skall tillämpas för omräkning, till de nationella valutorna i de medlemsstater som inte deltar i EMU, av minimipriser på sockerbetor enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 2038/1999 samt produktionsavgifter och, i förekommande fall, tilläggsavgifter enligt artikel 33 respektive 34 i förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 159, 1.7.1993, s. 94.
[2] EGT L 195, 28.7.1999, s. 3.
[3] EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.
[4] EGT L 175, 14.7.2000, s. 59.
[5] EGT L 349, 24.12.1998, s. 1.

BILAGA

till förordning (EG) nr 1708/2000 om att för regleringsåret 1999/2000 och för de av medlemsstaternas valutor som inte deltar i EMU fastställa en särskild växelkurs för minimipriser på sockerbetor samt produktionsavgifter och tilläggavgifter inom sockersektorn

Särskild växelkurser		
1 EUR =	7,44373	danska kronor
	330,993	grekiska drakmer
	8,53381	svenska kronor
	0,628793	pund sterling

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1709/2000
av den 31 juli 2000
om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2190/96 av den 14 november 1996 om ändring av tillämpningsföreskrifterna i rådets förordning (EG) nr 2200/96 vad beträffar exportbidrag för frukt och grönsaker [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 298/2000 [2], särskilt artikel 5.5 i denna, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens förordning (EG) nr 1321/2000 [3], fastställs vägledande kvantiteter för vilka exportlicenser under system B, andra än de för vilka ansökning sker inom ramen för livsmedelshjälp, får utfärdas.

(2) Enligt de uppgifter som i dag står till kommissionens förfogande riskerar den vägledande kvantiteten för citroner som fastställs för innevarande exportperiod att snart överskridas. Detta överskridande vore skadligt för systemet med exportbidrag för frukt och grönsaker.

(3) För att underlätta denna situation bör de licensansökningar under system B avslås som berör citroner som exporterats efter den 31 juli 2000. Detta bör gälla till och med slutet på innevarande exportperiod.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ansökningar om exportlicenser under system B för citroner som har lämnats in i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 1321/2000 och för vilka produkternas exportdeklaration har godkänts efter den 31 juli 2000 och före den 16 september 2000 skall avslås.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 292, 15.11.1996, s. 12.
[2] EGT L 34, 9.2.2000, s. 16.
[3] EGT L 149, 23.6.2000, s. 11.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1710/2000
av den 31 juli 2000
om ändring av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1510/2000 [2], särskilt artikel 13.8 i denna, och

av följande skäl:

(1) Det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1395/2000 [3], ändrad genom förordning (EG) nr 1441/2000 [4].

(2) På grundval av dagens cif-priser och cif-priser för terminsleverans och med hänsyn till den utveckling som kommer att ske på marknaden inom en överskådlig framtid bör det korrektionsbelopp som för närvarande tillämpas på exportbidraget för spannmål ändras.

(3) Korrektionsbeloppet skall fastställas efter samma procedur som exportbidraget; det kan ändras under perioden mellan fastställelserna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det korrektionsbelopp som avses i artikel 1.1 a, b och c i förordning (EEG) nr 1766/92 och som tillämpas på förutfastställda exportbidrag för de produkter som avses, med undantag av malt, ändras till det som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
[2] EGT L 174, 13.7.2000, s. 11.
[3] EGT L 158, 30.6.2000, s. 38.
[4] EGT L 161, 1.7.2000, s. 74.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 juli 2000 om ändring av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

(EUR/t)

Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Nuvarande 8	Period 1 9	Period 2 10	Period 3 11	Period 4 12	Period 5 1	Period 6 2
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	01	0	−1,00	−2,00	−3,00	−4,00	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	01	0	−1,00	−2,00	−3,00	−4,00	—	—
1002 00 00 9000	01	0	−1,00	−2,00	−3,00	−4,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	01	0	−1,00	−2,00	−3,00	−4,00	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	01	0	−1,00	−2,00	−3,00	−4,00	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	01	0	−1,00	−0,00	−1,00	−2,00	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	01	0	0,00	0,00	−12,00	−12,00	—	—
1101 00 15 9130	01	0	0,00	0,00	−11,50	−11,50	—	—
1101 00 15 9150	01	0	0,00	0,00	−10,50	−10,50	—	—
1101 00 15 9170	01	0	0,00	0,00	−9,75	−9,75	—	—
1101 00 15 9180	01	0	0,00	0,00	−9,25	−9,25	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	01	0	0,00	0,00	−42,75	−42,75	—	—
1102 10 00 9700	01	0	0,00	0,00	−33,75	−33,75	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	01	0	−1,50	−3,00	−4,50	−6,00	—	—
1103 11 10 9400	01	0	−1,34	−2,68	−4,02	−5,36	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	01	0	−1,37	−2,74	−4,11	−5,48	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

(1) Bestämmelseländerna identifieras på följande sätt:

01 alla tredje länder,

02 andra tredje länder,

03 Mauretanien, Mali, Niger, Senegal, Burkina Faso, Gambia, Guinea-Bissau, Guinea, Kap Verde, Sierra Leone, Liberia, Elfenbenskusten, Ghana, Togo, Tchad, Centralafrikanska reubliken, Benin, Kamerun, Ekvatorialguinea, São Tomé och Príncipe, Gabon, Kongo, Demokratiska republiken Kongo, Rwanda, Burundi, Angola, Zambia, Malawi, Moçambique, Namibia, Botswana, Zimbabwe, Lesotho, Swaziland, Seychellerna, Komorerna, Madagaskar, Djibouti, Etiopien, Eritrea och Mauritius.

Obs: Zonerna är de som definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92 (EGT L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1711/2000
av den 31 juli 2000
om ändring av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1510/2000 [2], särskilt artikel 13.8 i denna, och

av följande skäl:

(1) Det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1057/2000 [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1443/2000 [4].

(2) På grundval av dagens cif-priser och cif-priser för terminsleverans och med hänsyn till den utveckling som kommer att ske på marknaden inom en överskådlig framtid bör det korrektionsbelopp som för närvarande tillämpas på exportbidraget för malt ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det korrektionsbelopp som avses i artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 1766/92 och som tillämpas på förutfastställda exportbidrag för de produkter som avses ändras till det som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 31 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

---

[1] EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
[2] EGT L 174, 13.7.2000, s. 11.
[3] EGT L 118, 19.5.2000, s. 38.
[4] EGT L 161, 1.7.2000, s. 78.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 31 juli 2000 om ändring av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för malt

(EUR/t)

Produktnummer	Nuvarande 8	Period 1 9	Period 2 10	Period 3 11	Period 4 12	Period 5 1
1107 10 11 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	0	−1,27	−2,54	−3,81	−5,08	−6,35
1107 10 91 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	0	−1,27	−2,54	−3,81	−5,08	−6,35
1107 20 00 9000	0	−1,49	−2,98	−4,47	−5,96	−7,45

(EUR/t)

Produktnummer	Period 6 2	Period 7 3	Period 8 4	Period 9 5	Period 10 6	Period 11 7
1107 10 11 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	−7,62	−8,89	−10,16	−11,43	−12,70	−13,97
1107 10 91 9000	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	−7,62	−8,89	−10,16	−11,43	−12,70	−13,97
1107 20 00 9000	−8,94	−10,43	−11,92	−13,41	−14,90	−16,39

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2000/34/EG

av den 22 juni 2000

om ändring av rådets direktiv 93/104/EG om arbetstidens förläggning i vissa avseenden för att täcka sektorer och verksamheter som inte omfattas av det direktivet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 137.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag [1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [2],

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget [3], mot bakgrund av det gemensamma utkast som godkändes den 3 april 2000 av förlikningskommittén, och

av följande skäl:

(1) I artikel 137 i fördraget föreskrivs att gemenskapen skall understödja och komplettera medlemsstaternas verksamhet för att förbättra arbetsmiljön för att skydda arbetstagarnas hälsa och säkerhet. I direktiv som antas på grundval av denna artikel skall sådana administrativa, finansiella och rättsliga åläggande undvikas som motverkar tillkomsten och utvecklingen av små och medelstora företag.

(2) I rådets direktiv 93/104/EG av den 23 november 1993 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden [4] föreskrivs minimikrav för säkerhet och hälsa vid förläggningen av arbetstiden i fråga om dygnsvila, raster, veckovila, begränsning av veckoarbetstiden, årlig semester samt former av nattarbete, skiftarbete och arbetsrytm. Det direktivet bör ändras av följande skäl.

(3) Väg-, luft-, sjö- och järnvägstransport, inlandssjöfart, havsfiske, annat arbete till sjöss samt det arbete som utförs av läkare under utbildning omfattas inte av rådets direktiv 93/104/EG.

(4) I sitt förslag av den 20 september 1990 undantog kommissionen inte några sektorer eller verksamheter från rådets direktiv 93/104/EG och inte heller Europaparlamentet godtog i sitt yttrande den 20 februari 1991 några sådana undantag.

(5) Arbetstagarnas hälsa och säkerhet bör skyddas på arbetsplatsen inte därför att de arbetar inom en särskild sektor eller bedriver viss verksamhet utan därför att de är arbetstagare.

(6) När det gäller sektorsvis lagstiftning för mobila arbetstagare behövs ett kompletterande och parallellt angreppssätt i bestämmelserna om transportsäkerhet och de berörda arbetstagarnas hälsa och säkerhet.

(7) De speciella arbetsförhållandena till sjöss och för läkare under utbildning måste beaktas.

(8) Skyddet för de mobila arbetstagarnas hälsa och säkerhet i de undantagna sektorerna och verksamheterna bör också garanteras.

(9) De befintliga bestämmelserna om årlig semester och hälsokontroller för nattarbete och skiftarbete bör utökas till att omfatta mobila arbetstagare i de undantagna sektorerna och verksamheterna.

(10) De befintliga bestämmelserna om arbetstid och vila behöver anpassas till mobila arbetstagare i de undantagna sektorerna och verksamheterna.

(11) Alla arbetstagare bör ha lämpliga viloperioder. Begreppet ”vila” måste uttryckas i tidsenheter, dvs. i dagar, timmar och/eller delar av dessa.

(12) Ett europeiskt avtal om arbetstiden för sjömän har genomförts genom ett rådsdirektiv [5] på förslag av kommissionen, i enlighet med artikel 139.2 i fördraget. Bestämmelserna i detta direktiv bör därför inte gälla sjömän.

(13) När det gäller de andelsfiskare som är arbetstagare åligger det medlemsstaterna att, i enlighet med artikel 7 i rådets direktiv 93/104/EG, fastställa villkoren för rätten till och beviljandet av årlig semester, däribland bestämmelser om betalning.

(14) De särskilda normer som fastställs i övriga gemenskapsinstrument när det gäller t.ex. viloperioder, arbetstid, årlig semester och nattarbete för vissa kategorier av arbetstagare bör ha företräde framför bestämmelserna i rådets direktiv 93/104/EG i sin lydelse efter ändringarna i detta direktiv.

[1] EGT C 43, 17.2.1999, s. 1.
[2] EGT C 138, 18.5.1999, s. 33.
[3] Europaparlamentets yttrande av den 14 april 1999 (EGT C 219, 30.7.1999, s. 231), rådets gemensamma ståndpunkt av den 12 juli 1999 (EGT C 249, 1.9.1999, s. 17) och Europaparlamentets beslut av den 16 november 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT). Europaparlamentets beslut av den 17 maj 2000 och rådets beslut av den 18 maj 2000.
[4] EGT L 307, 13.12.1993, s. 18.
[5] Rådets direktiv 1999/63/EG av den 21 juni 1999 om det avtal om arbetstidens organisation för sjömän som ingåtts mellan European Community Shipowners' Association (ESCA) och Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) (EGT L 167, 2.7.1999, s. 33).

(15) Med hänsyn till EG-domstolens rättspraxis bör bestämmelsen om söndagsvila utgå.

(16) I sin dom i mål C-84/94 Förenade Kungariket mot rådet [1] fastställde EG-domstolen att rådets direktiv 93/104/EG överensstämmer med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen enligt artikel 5 i fördraget. Det finns inte skäl att anta att domen inte är tillämplig på jämförbara regler om ett antal aspekter på arbetstidens förläggning i de undantagna sektorerna och verksamheterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 93/104/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.3 skall ersättas med följande:

"3. Detta direktiv skall tillämpas på all verksamhet, såväl offentlig som privat, i den betydelse som avses i artikel 2 i direktiv 89/391/EEG, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 14 och 17 i detta direktiv.

Detta direktiv skall inte tillämpas på sjömän, enligt definitionen i rådets direktiv 1999/63/EG av den 21 juni 1999 om avtalet om arbetstidens organisation för sjömän som ingåtts mellan European Community Shipowners' Association (ESCA) och Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) (*), dock utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 2.8 i detta direktiv.

(*) EGT L 167, 2.7.1999, s. 33."

2. Följande punkter skall införas i artikel 2:

"7. *mobila arbetstagare*: arbetstagare som är anställda som resande personal av företag som bedriver person- eller godstransport på väg, i luften eller via inre vattenvägar.

8. *offshorearbete*: arbete som huvudsakligen utförs på eller från offshoreanläggningar (inklusive oljeborrplattformar) i direkt eller indirekt anslutning till prospektering, utvinning eller exploatering av mineraltillgångar, inbegripet kolväten, samt dykning i anslutning till sådan verksamhet, oavsett om dykningen utförs från en offshoreanläggning eller från ett fartyg.

9. *tillräcklig vila*: att arbetstagarna har regelbundna viloperioder, vars längd anges i tidsenheter och som är tillräckligt långa och sammanhängande för att säkerställa att de inte på grund av trötthet eller ojämn arbetsrytm skadar sig själva, sina kolleger eller andra personer och att deras hälsa inte tar skada, vare sig på kort eller lång sikt."

[1] REG 1996, s. I-5755.

3. Följande stycke i artikel 5 skall utgå:

"Den minimitid för vila som avses i första stycket skall i princip omfatta söndag."

4. Artikel 14 skall ersättas med följande:

"Artikel 14

Mer detaljerade gemenskapsbestämmelser

Bestämmelserna i detta direktiv skall inte tillämpas när andra gemenskapsinstrument innehåller särskilda mer detaljerade föreskrifter om arbetstidens förläggning för vissa yrken eller arbeten."

5. Artikel 17.2.1 skall ersättas med följande:

"2.1 Avvikelser från artiklarna 3, 4, 5, 8 och 16 får göras

a) i fråga om verksamhet då det föreligger långt avstånd mellan arbetstagarens bostad och arbetsplats såsom vid offshorearbete, eller då arbetstagarens olika arbetsplatser ligger långt ifrån varandra,

b) i fråga om säkerhets- och övervakningsarbeten som kräver permanent närvaro för att skydda egendom eller personer, särskilt i fråga om säkerhetsvakter, vaktmästare eller vaktbolag,

c) i fråga om arbeten som kräver en kontinuitet i servicen eller produktionen, särskilt

i) service i form av reception, behandling eller vård på sjukhus och liknande inrättningar, inbegripet det arbete som utförs av läkare under utbildning, institutioner eller fängelser,

ii) hamn- eller flygplatsarbete,

iii) press, radio, television, filmproduktion, post- och telekommunikation, ambulans, brand- och civilförsvar,

iv) produktion och distribution av gas, vatten och el, sophämtning och sopförbränningsanläggningar,

v) industrier i vilka arbetet inte kan avbrytas av tekniska skäl,

vi) forsknings- och utvecklingsarbete,

vii) jordbruk,

viii) arbetstagare som är inbegripna i transport av passagerare i reguljär stadstransporttjänst,

d) på områden inom vilka det förekommer förutsägbara arbetstoppar, särskilt

i) jordbruk,

ii) turism,

iii) postservice,

e) i fråga om personer som arbetar inom järnvägstransport

i) med intermittent arbete,

ii) som fullgör sin arbetstid på tåg, eller

iii) vilkas verksamhet har samband med tågtidtabeller och som säkerställer en kontinuerlig och regelbunden järnvägstrafik."

6. I slutet av artikel 17.2 skall följande läggas till:

"2.4 Avvikelser från artikel 6 och artikel 16.2 när det gäller läkare under utbildning får göras

a) med avseende på artikel 6, under en övergångsperiod på fem år räknat från den 1 augusti 2004.

i) Medlemsstaterna kan vid behov under ytterligare högst två år beakta svårigheter när det gäller att uppfylla bestämmelserna om arbetstid med avseende på deras ansvar för organisationen och tillhandahållande av hälso- och sjukvård. Minst sex månader före övergångsperiodens utgång skall den berörda medlemsstaten informera kommissionen med angivande av sina skäl, så att kommissionen, efter lämpliga samråd, kan avge ett yttrande inom tre månader från det att sådan information mottagits. Om medlemsstaten inte följer kommissionens yttrande skall den motivera sitt beslut. Medlemsstatens meddelande och motivering samt kommissionens yttrande skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och översändas till Europaparlamentet.

ii) Medlemsstaterna kan vid behov under ytterligare en period på ett år beakta särskilda svårigheter när det gäller att uppfylla de ovan nämnda skyldigheterna. De skall följa det förfarande som anges i punkt i.

Inom ramen för övergångsperioden

iii) skall medlemsstaterna säkerställa att veckoarbetstimmarna aldrig överskrider i genomsnitt 58 timmar under de första tre åren av övergångsperioden, i genomsnitt 56 timmar under de följande två åren och i genomsnitt 52 timmar under eventuellt återstående tid,

iv) skall arbetsgivaren i god tid samråda med arbetstagarnas företrädare för att nå en överenskommelse, när detta är möjligt, om villkoren för övergångsperioden. Inom de gränser som anges i punkt iii kan en sådan överenskommelse omfatta

— det genomsnittliga antalet veckoarbetstimmar under övergångsperioden, och

— de åtgärder som skall vidtas för att minska antalet veckoarbetstimmar till i genomsnitt 48 timmar vid slutet av övergångsperioden,

b) med avseende på artikel 16.2, under förutsättning att beräkningsperioden inte överstiger tolv månader, under den första delen av den övergångsperiod som fastställs i punkt a iii och sex månader därefter."

7. Följande artiklar skall införas:

"Artikel 17a

Mobila arbetstagare och offshorearbete

1. Artiklarna 3, 4, 5 och 8 skall inte gälla mobila arbetstagare.

2. Medlemsstaterna skall dock vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att mobila arbetstagare har rätt till tillräcklig vila utom under de omständigheter som anges i artikel 17.2.2.

3. Under förutsättning att de allmänna principerna om skydd av arbetstagarnas hälsa och säkerhet respekteras, och under förutsättning att samråd förts mellan arbetsmarknadens parter och försök gjorts för att uppmuntra alla former av relevant social dialog, inbegripet förhandlingar om parterna så önskar, får medlemsstaterna på objektiva grunder eller av tekniska skäl, eller av skäl som har att göra med arbetets organisation, utsträcka den beräkningsperiod som avses i artikel 16.2 till tolv månader för arbetstagare som huvudsakligen utför offshorearbete.

4. Kommissionen skall senast den 1 augusti 2005, efter samråd med medlemsstaterna och med arbetsgivar- och arbetstagarparter på europeisk nivå, granska hur bestämmelserna fungerar vad gäller hälso- och säkerhetsmässiga aspekter för arbetstagare som utför offshorearbete i syfte att vid behov lägga fram lämpliga ändringar.

Artikel 17b

Arbetstagare ombord på sjögående fiskefartyg

1. Artiklarna 3, 4, 5, 6 och 8 skall inte gälla arbetstagare ombord på sjögående fiskefartyg som för en medlemsstats flagg.

2. Medlemsstaterna skall dock vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att alla arbetstagare ombord på ett sjögående fiskefartyg som för en medlemsstats flagg har rätt till tillräcklig vila samt att begränsa veckoarbetstiden till maximalt 48 timmar i genomsnitt under en beräkningsperiod på tolv månader.

3. Inom de gränser som anges i punkterna 2, 4 och 5 skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att, med hänsyn till behovet att skydda sådana arbetstagares säkerhet och hälsa, säkerställa att

a) arbetstiden begränsas till ett högsta antal timmar som inte får överskridas under en viss period, eller

b) ett minsta antal timmar för vila garanteras under en given period.

Det högsta antalet arbetstimmar eller minsta antalet vilotimmar skall närmare anges i lagar och andra författningar, genom kollektivavtal eller genom avtal mellan arbetsmarknadens parter.

4. Gränserna för arbets- eller vilotid skall vara antingen

a) ett högsta antal timmar som arbetstiden inte får överskrida, nämligen

i) 14 timmar under varje 24-timmarsperiod och

ii) 72 timmar under varje 7-dagarsperiod,

eller

b) ett lägsta antal timmar som vilotiden inte får understiga, nämligen

i) 10 timmar under varje 24-timmarsperiod och

ii) 77 timmar under varje 7-dagarsperiod.

5. Vilotiden får inte delas upp på mer än två perioder, av vilka den ena skall vara minst sex timmar lång och intervallen mellan två på varandra följande viloperioder skall inte överskrida 14 timmar.

6. I enlighet med de allmänna principerna om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet och på objektiva grunder eller av tekniska skäl, eller av skäl som har att göra med arbetets organisation, kan medlemsstaterna bevilja undantag från de gränser som anges i punkterna 2, 4 och 5, inbegripet fastställande av beräkningsperioder. Sådana undantag skall så långt som möjligt överensstämma med de fastställda normerna, varvid hänsyn dock får tas till oftare förekommande eller längre ledighetsperioder eller beviljande av kompensationsledighet till arbetstagare. Dessa undantag kan fastställas

i) i lagar och andra författningar under förutsättning att samråd, om möjligt, förts mellan företrädare för berörda arbetsgivare och arbetstagare och försök gjorts för att uppmuntra alla former av relevant social dialog, eller

ii) i kollektivavtal eller avtal mellan arbetsmarknadens parter.

7. Befälhavaren på ett sjögående fiskefartyg skall ha rätt att kräva att arbetstagare ombord arbetar det antal timmar som behövs för att trygga fartygets, de ombordvarandes eller lastens omedelbara säkerhet, eller för att bistå andra fartyg eller personer i sjönöd.

8. Medlemsstaterna får föreskriva att arbetstagare ombord på sjögående fiskefartyg, för vilka det fastställs i nationell lagstiftning eller praxis att dessa fartyg inte tillåts fiska under en viss, period av kalenderåret, som är längre än en månad, skall inom denna period ta årlig semester i enlighet med artikel 7."

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 augusti 2003, eller se till att arbetsmarknadens parter senast den dagen genom avtal fastställer nödvändiga bestämmelser, varvid medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att när som helst kunna garantera de resultat som föreskrivs i detta direktiv. När det gäller läkare under utbildning skall detta datum vara den 1 augusti 2004. Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkt 1 skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

3. Utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att med hänsyn till förändrade omständigheter utarbeta olika lagar och andra författningar inom arbetstidsområdet, så länge de minimikrav som föreskrivs i detta direktiv uppfylls, får genomförandet av detta direktiv inte utgöra skäl att sänka den allmänna skyddsnivån för arbetstagarna.

4. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de redan har antagit eller som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Senast den 1 augusti 2009 skall kommissionen, efter samråd med medlemsstaterna och med arbetsmarknadens parter på europeisk nivå, se över hur bestämmelserna om arbetstagare ombord på sjögående fiskefartyg fungerar och framför allt granska om dessa bestämmelser fortfarande är lämpliga, särskilt när det gäller hälsa och säkerhet, i syfte att vid behov föreslå lämpliga ändringar.

Artikel 4

Senast den 1 augusti 2005 skall kommissionen, efter samråd med medlemsstaterna och med arbetsgivar- och arbetstagarparter på europeisk nivå, göra en översyn av hur bestämmelserna fungerar med avseende på arbetstagare som arbetar med transport av passagerare i reguljär stadstransporttjänst, i syfte att vid behov lägga fram lämpliga ändringar för att säkerställa ett enhetligt och adekvat tillvägagångssätt inom denna sektor.

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 22 juni 2000.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
N. FONTAINE	J. SÓCRATES
Ordförande	*Ordförande*

Kommissionens förklaring om söndagsvila

Kommissionen förklarar att den i sin kommande rapport om genomförandet av arbetsdirektivet (93/104/EG) kommer att redogöra för situationen i medlemsstaterna när det gäller lagstiftningen om söndagsvila.

Kommissionens förklaring om genomförande av artikel 1.6

Kommissionen förklarar att den innan den avger sitt yttrande har för avsikt att rådfråga arbetsgivar- och arbetstagarsidan på europeisk nivå och medlemsstaternas företrädare för att avge sitt yttrande tre månader efter det att kommissionen blivit underrättad av medlemsstaterna.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

BESLUT nr 1/2000 AV MINISTERRÅDET FÖR AVS–EG av den 27 juli 2000 om de övergångsbestämmelser som skall gälla från och med den 2 augusti 2000 till dess att partnerskapsavtalet AVS–EG träder i kraft

(2000/483/EG)

MINISTERRÅDET FÖR AVS–EG HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fjärde AVS–EG-konventionen, undertecknad i Lomé den 15 december 1989 och reviderad i Port Louis den 4 november 1995, nedan kallad konventionen, särskilt artikel 366.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) Förhandlingarna om ett nytt partnerskapsavtal AVS–EG, nedan kallat avtalet, avslutades i Bryssel den 2–3 februari 2000. Avtalet kommer inte att träda i kraft förrän de ratificeringsförfaranden som anges i artikel 93 i avtalet har slutförts.

(2) Ambassadörskommittén för AVS–EG fattade den 28 februari 2000 ett beslut [1] genom vilket de övergångsbestämmelser som skulle gälla fram till den 1 augusti 2000 antogs.

(3) Enligt artikel 366.3 andra stycket i konventionen skall Ministerrådet anta övergångsbestämmelser som omfattar perioden från och med den 2 augusti 2000 till dess att avtalet träder i kraft.

(4) Med undantag för de bestämmelser som rör frigörande och användning av medel ur den nionde Europeiska utvecklingsfonden (EUF) anser parterna att avtalet bör tillämpas provisoriskt från och med den 2 augusti 2000.

(5) De bestämmelser som rör frigörande och användning av medel ur den nionde EUF kan inte börja gälla förrän det finansprotokoll som bifogas avtalet träder i kraft. Det ekonomiska samarbetet under övergångsperioden kommer därför att finansieras med återstående medel ur tidigare Europeiska utvecklingsfonder.

(6) Programplaneringen av de tillgängliga medlen inom ramen för den nionde EUF kan däremot inledas innan det finansprotokoll som bifogas avtalet träder i kraft. Denna programplanering får innefatta en vägledande tilldelning men inga åtaganden vad gäller de medel som kommer att bli tillgängliga inom ramen för den nionde EUF.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Provisorisk tillämpning av avtalet

1. Från och med den 2 augusti 2000 skall bestämmelserna i avtalet tillämpas provisoriskt med följande undantag:

a) Bilaga I.

b) Bilaga II: kapitel 1.

c) Bilaga IV: artiklarna 17, 18 och 19 i kapitel 3 samt kapitlen 4–6.

2. De i avtalet tillämpliga bestämmelserna skall ersätta bestämmelserna i konventionen på motsvarande områden.

3. De bestämmelser som skall börja tillämpas tidigare enligt punkt 1 skall från och med den 2 augusti 2000 även gälla för de stater som har undertecknat avtalet men som inte var parter i konventionen.

4. Avtalet återges i bilagan [2] till detta beslut.

[1] EGT L 56, 1.3.2000, s. 47.

[2] Denna bilaga kommer att offentliggöras så snart som möjligt.

Artikel 2

Konventionens fortsatta tillämpning

Följande bestämmelser i konventionen skall helt eller delvis fortsätta att tillämpas under övergångsperioden:

a) Giltighetstiden för del tre avdelning II kapitel 1 skall i enlighet med artikel 207 i konventionen förlängas till och med den 31 december 2000 när det gäller beslut om överföringar som avser tillämpningsåren 1998 och 1999 och återbetalning av återstående belopp inom ramen för det andra finansprotokollet (artikel 195 a).

b) Giltighetstiden för del tre avdelning II kapitel 3 skall förlängas till och med den 31 december 2000 när det gäller transaktioner beträffande vilka ansökan om stöd lämnas in före den 1 augusti 2000. I enlighet med artikel 281 i konventionen, och om inte annat anges i bestämmelserna i avtalet, skall programplaneringen beakta behovet att färdigbehandla ansökningar om stöd som har lämnats in före den 1 augusti 2000 beträffande vilka beslut emellertid inte kan fattas före den 31 december 2000 på grund av de förfaranden som krävs för dessa, och de vägledande finansiella tilldelningarna skall i möjligaste mån respekteras för stöd till de fastställda utvecklingsprogrammen.

c) Del 3 avdelning III kapitel 3 avsnitten 3 och 4 skall fortsätta att tillämpas till dess att medlen har förbrukats. Detta skall även gälla eventuella ökningar av det riskkapital som förvaltas av Europeiska investeringsbanken, om vilka Ministerrådet för AVS–EG kan komma att fatta beslut under övergångsperioden.

d) Del tre avdelning III

   i) avsnitt 1 i kapitel 5 för de AVS-stater vilka på grund av särskilda omständigheter inte har slutfört programplaneringen enligt konventionen,

   ii) avsnitten 2–6 i kapitel 5,

   iii) kapitel 6,

   skall fortsätta att gälla till dess att avtalet träder i kraft.

e) De bestämmelser som rör Ministerrådets befogenheter att i enlighet med artiklarna 195 b, 219.2 d, 245.2, artikel 257 och artikel 282.5 besluta om användningen av icke tilldelade anslag från sjätte, sjunde och åttonde EUF.

Artikel 3

Anslag ur sjätte, sjunde och åttonde EUF

1. Medel ur sjätte, sjunde och åttonde EUF som i enlighet med artikel 245.1 och artiklarna 254 och 281 i konventionen har tilldelats en AVS-stat före den 1 augusti 2000 skall även fortsättningsvis anses tilldelade den staten. De återstående medlen skall användas för programplanering i överensstämmelse med relevanta bestämmelser i avtalet.

2. Medel ur sjätte, sjunde och åttonde EUF som i enlighet med artikel 160 i konventionen har tilldelats en AVS-region före den 1 augusti 2000 skall även fortsättningsvis anses tilldelat den regionen. De återstående medlen skall användas för programplanering i överensstämmelse med relevanta bestämmelser i avtalet.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2 d i skall icke tilldelade medel ur tidigare EUF tilldelas AVS-stater och AVS-regioner och användas för programplanering i överensstämmelse med relevanta bestämmelser i avtalet. Med icke tilldelade medel avses i detta sammanhang

a) medel ur sjätte, sjunde och åttonde EUF vilka enligt punkterna 1 och 2 inte tidigare tilldelats en särskild AVS-stat eller AVS-region, och

b) medel inom ramen för Stabex- och Sysmin-instrumenten vilka återstår efter den period som fastställs i artikel 2 a och 2 b i detta beslut, utöver en reserv som skall fastställas före den 30 september 2000 för finansiering av eventuella beslut enligt artikel 2 a och 2 b som skall fattas före den 31 december 2000. De finansiella medel som har tilldelats denna reserv skall täcka de rättigheter som följer av tillämpningen av Stabex-instrumentet. När detta beslut träder i kraft skall de medel som finns tillgängliga på Stabex-kontot gradvis överföras till det särskilda EUF-kontot. De återstående medel ur reserven som den 31 december 2000 finns tillgängliga på det särskilda Stabex-kontot skall överföras till det särskilda EUF-kontot före den 31 december 2001. Ambassadörskommittén för AVS–EG skall före den 30 september 2000 fastställa metoderna för beräkningen av denna reserv och dess slutliga belopp samt även metoderna för överföringen av eventuella outnyttjade medel till det särskilda EUF-kontot.

Artikel 4

Centrum för företagsutveckling

1. All verksamhet vid Centrum för industriell utveckling och alla dess tillgångar skall överflyttas till Centrum för företagsutveckling.

2. Ambassadörskommittén skall, så snart som möjligt före den 1 december 2000 efter ett rättvist och öppet urvalsförfarande, utnämna två biträdande direktörer vid Centrum för företagsutveckling för övergångsperioden fram till och med den 31 augusti 2002.

Artikel 5

Arbetsordning

1. Med beaktande av den provisoriska tillämpningen av avtalet och i enlighet med artiklarna 15.5 och 16.3 i detta, skall Ministerrådet och Ambassadörskommittén anta sina respektive arbetsordningar inom sex månader från ikraftträdandet av detta beslut.

2. Till dess att de arbetsordningar som avses i punkt 1 har antagits skall den arbetsordning för Ministerrådet som antogs genom beslut av den 22 maj 1997 [1] och den arbetsordning för Ambassadörskommittén som antogs genom beslut av den 18 mars 1997 [2] fortsätta att gälla.

Artikel 6

Genomförande av beslutet

AVS-staterna, medlemsstaterna och gemenskapen skall vidta de åtgärder som krävs för var och en av dessa för att detta beslut skall kunna genomföras.

Artikel 7

Beslutets ikraftträdande och giltighetstid

Detta beslut träder i kraft den 2 augusti 2000. Det skall tillämpas till dess att avtalet träder i kraft, dock senast fram till den 1 juni 2002. Ministerrådet kan besluta om att förlänga tillämpningstiden.

Utfärdat i Bryssel den 27 juli 2000.

Ordförande för Ambassadörskommittén för AVS–EG,
befullmäktigad av Ministerrådet för AVS–EG

Y. AZOR-CHARLES

(1) EGT L 220, 11.8.1997, s. 58.
(2) EGT L 220, 11.8.1997, s. 62.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 29 juni 2000

om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (Ärende IV/36.456/F3 – Inntrepreneur och IV/36.492/F3 – Spring)

[delgivet med nr K(2000) 1591]

(Endast den engelska texten är giltig)

(2000/484/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, Första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86 ([1]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1216/1999 ([2]), särskilt artikel 2 i denna,

med beaktande av de ansökningar om icke-ingripandebesked och de anmälningar med begäran om undantag som lämnades in den 27 mars 1997 av Inntrepreneur Pub Company Limited och The Inntrepreneur Beer Supply Company Limited samt den 29 april 1997 av Spring Inns Limited enligt artiklarna 2 och 4 i förordning nr 17,

efter att ha offentliggjort ett sammandrag av ansökningarna och anmälningarna enligt artikel 19.3 i förordning nr 17 ([3]),

efter att ha hört Rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor, och

av följande skäl:

I. FAKTA

A. INLEDNING

(1) Den 27 mars 1997 anmälde Inntrepreneur Pub Company Limited (IPCL) och The Inntrepreneur Beer Supply Company Limited (TIBSCO) enligt artikel 4 i rådets förordning nr 17 de standardhyresavtal (nedan kallade hyresavtalen) som i Förenade kungariket används för IPCL:s och därmed förbundna företags uthyrning av lokaler med utskänkningstillstånd ([4]). Hyresavtalen anmäldes i den lydelse som gällde från och med den 1 januari 1997 och de innefattade ett ändringsavtal och ett inköpsavtal.

(2) Den 29 april 1997 anmälde Spring Inns Limited (Spring) enligt artikel 4 i förordning nr 17 de hyresavtal som i Förenade kungariket används för Springs och därmed förbundna företags uthyrning av lokaler med utskänkningstillstånd. Springs hyresavtal anmäldes liksom IPCL:s i den form de användes från och med den 1 januari 1997 och de innefattade ett ändringsavtal och ett inköpsavtal.

(3) I en skrivelse av den 23 februari 1998 tillförde parterna The Grand Pub Company Ltd (GPC) som part i båda anmälningarna och de kompletterade anmälningarna med upplysningar om hur hyresavtalen tillämpades efter den 28 mars 1998.

(4) De anmälande parterna har begärt icke-ingripandebesked för hyresavtalen, eller bekräftelse på att avtalen kan omfattas av kommissionens förordning (EEG) nr 1984/83 av den 22 juni 1983 om tillämpning av fördragets artikel 85.3 på grupper av exklusiva inköpsavtal ([5]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1582/97 ([6]), eller individuella undantag enligt artikel 81.3 i fördraget. I avdelning II i den förordningen finns särskilda bestämmelser om ölleveransavtal.

([1]) EGT 13, 21.2.1962, s. 204/62.
([2]) EGT L 148, 15.6.1999, s. 5.
([3]) EGT C 133, 30.4.1998, s. 23, i båda fallen för situationen efter den 28 mars 1998.
([4]) Utskänkningsställen med tillstånd är sådana som får sälja alkoholdrycker för förtäring på platsen eller på annan plats, till skillnad från försäljningsställen med tillstånd, som t.ex. snabbköp, som endast har tillstånd att sälja drycker för förtäring på annan plats.
([5]) EGT L 173, 30.6.1983, s. 5.
([6]) EGT L 214, 6.8.1997, s. 27.

(5) För perioden före den 28 mars 1998 offentliggjordes två tillkännagivanden [1] i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* i enlighet med artikel 19.3 i förordning nr 17. Parterna, IPCL och Spring, godkände i en skrivelse av den 23 november 1999 att en administrativ skrivelse om undantag utfärdades. Skrivelsen utfärdades den 24 januari 2000. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande enligt artikel 19.3 i förordning nr 17 avseende situationen efter den 28 mars 1998, då ölleveransstrukturen förändrades. I en skrivelse av den 23 november 1999 underrättade de anmälande parterna kommissionen om att de begärde ett beslut för perioden efter den 28 mars 1998. Föreliggande beslut gäller därför endast situationen efter den 28 mars 1998.

B. PARTERNA

GPC

(6) Företaget GPC, som bildades av den japanska investeringsbanken Nomura, ingick den 21 september 1997 ett avtal om att förvärva pubföretagen IPCL och Spring. Enligt det avtalet fick GPC en köpoption (och säljarna en säljoption) på IPCL:s och Springs aktiekapital. Optionen utnyttjades den 27 mars 1998.

(7) Eftersom optionen utnyttjades utgör IPCL, Spring och den nya leverantör som utsetts enligt hyresavtalen, Supply Line, helägda dotterbolag till GPC. Från den 29 mars 1998 är GPC eller dess dotterbolag förmånstagande ägare till de lokaler hyresavtalen avser.

(8) IPCL ägde den 27 mars 1998 cirka 2 898 pubar eller lokaler med utskänkningstillstånd. Av lokalerna hyrdes 2 286 ut enligt långfristiga hyresavtal, främst för 20 år, och 612 lokaler hyrdes ut enligt kortfristiga hyresavtal med en löptid på mindre än tre år, eller enligt tillfälliga avtal med ännu kortare löptid.

(9) Den 28 mars 1998 var 851 av Springs lokaler uthyrda enligt långfristiga hyresavtal, vanligtvis på 20 år, och 555 lokaler enligt kortfristiga eller tillfälliga avtal.

(10) GPC avtalade att sälja 310 pubar till Scottish and Newcastle plc och avtalet fullföljdes den 29 mars 1998. Efter försäljningen ägde GPC 3 996 pubar. Den 1 november 1999 ägde GPC cirka 1 000 pubar.

(11) GPC anmälde de nya ölleveransavtal som skulle gälla från den 28 mars 1998 till kommissionen den 9 februari 1998 (ärende IV/36.916/F3). Kommissionen avslutade ärendet genom att utfärda ett icke-ingripandebesked i form av en administrativ skrivelse till GPC den 11 mars 1998. Inget av de femton avtal med enskilda bryggerier om leverans av vissa märken som då anmälts innehöll några i begränsningar av GPC:s inköpspolitik, t.ex. i form av exklusiva inköpsavtal, krav på inköp av minimikvantiteter, lagerföringsskyldighet eller konkurrensklausuler. Hyresgästerna kan köpa vilket ölmärke som helst så länge det finns i GPC:s prislista. Den 1 november 1999 hade GPC ingått 18 leveransavtal med olika bryggerier.

Hyresgästerna

(12) Motparterna i de aktuella avtalen, som grundas på hyresavtalen, är enskilda eller företag som vanligen har intressen bara i ett utskänkningsställe med tillstånd.

C. MARKNADEN

(13) Den brittiska ölutskänkningsmarknaden har förändrats radikalt under de senaste tio åren. Ett av skälen för dessa förändringar är den brittiska konkurrensmyndighetens (Monopolies and Mergers Commission) rapport om ölleveranser från 1989 och den lagstiftning rapporten utmynnade i. Konkurrensmyndighetens rapport om ölleveranser år 1989 ledde till flera rekommendationer om att lossa de traditionella banden (exklusiva inköpsavtal och konkurrensklausuler) mellan bryggerier och pubar. De flesta av konkurrensmyndighetens rekommendationer genomfördes, huvudsakligen genom 1989 års båda brittiska förordningar, "Supply of Beer (Tied Estate) Order" och "Supply of Beer (Loan Ties, Licensed Premises and Wholesale Prices) Order", nedan kallade förordningarna. Enligt den första förordningen ålades de nationella bryggerierna, det vill säga bryggerier som äger över 2 000 lokaler med utskänkningstillstånd, att genomföra följande ändringar:

— Hyresgästerna fick inte bindas upp för alkoholsvaga ölsorter eller andra drycker än öl.

— Hyresgästerna skulle ha rätt att köpa ett fatöl (efterjäst på fat) [2] från andra än bryggeriet eller hyresvärden, den så kallade gästölsklausulen.

— Bryggerierna fick bara binda upp ett visst antal pubar. De tvingades därför sälja eller befria cirka 11 000 av de på den tiden uppskattningsvis 60 000 pubarna i Förenade kungariket från kopplingsförbehåll.

Efterfrågan

(14) Öl kan säljas antingen genom utskänkning i pubar, hotell och restauranger eller genom utminutering, det vill säga försäljning i snabbköp och andra försäljningsställen utan utskänkningstillstånd. År 1998 uppskattades

[1] EGT C 374, 10.12.1997, s. 11 för ärende IV/36.456/F3 – Inntrepreneur och EGT C 61, 26.2.1998, s. 3 för ärende IV/36.492/F3 – Spring.

[2] Den brittiska regeringen utvidgade räckvidden för denna bestämmelse genom att även tillåta ett flasköl från och med den 1 april 1998.

dessutom nästan 5 % av den sammanlagda ölkonsumtionen i Förenade kungariket bestå av privat förtullad import, huvudsakligen från Calais. Utskänkningen stod år 1998 för cirka 68 % av försäljningsvolymen. Det är näst efter Irland den största andelen inom gemenskapen.

(15) Av hela ölkonsumtionen år 1998 var 61 % fatöl. Också det är näst efter Irland högst i gemenskapen. Gemenskapens största sortiment av fatöl finns på de brittiska pubarna, som i genomsnitt erbjuder 6,5 märken per pub.

Utbud

Bryggeriverksamhet

(16) De fyra nationella bryggerierna Scottish & Newcastle, Bass, Carlsberg Tetley Brewing och Whitbread stod för 78 % av den brittiska ölmarknaden år 1998 ur leveranssynpunkt. Herfindahl-Hirschmannindex (HHI) används för att mäta marknadskoncentration och år 1996 fick de nationella bryggeriernas andelar av den brittiska ölmarknaden ett indexvärde på 1 678 ([1]). Om HHI ligger mellan 1 000 och 1 800 beskrivs marknaden som ”måttligt koncentrerad”. Den ökande priskonkurrensen på grossistnivå, som har samband med uppkomsten av pubföretag (se skäl 18), har nyligen lett till en konsolidering i bryggeriledet, eftersom i synnerhet regionala bryggeriföretag har försökt uppnå nödvändiga stordriftsfördelar. År 1999 fanns det fem regionala bryggerier ([2]).

Grossistverksamhet

(17) De brittiska förordningarna ledde till att en del av de nationella bryggeriernas uppbundna lokaler såldes. Detta förväntades öka den fria handeln och ge de traditionella grossisterna en viktigare roll. År 1995/96 stod grossisterna dock fortfarande bara för cirka 6 % av distributionen, jämfört med 5 % år 1985. Grossistledet domineras fortfarande av de nationella bryggerierna, som har en lika stor andel av distributionen som av produktionen. De regionala bryggerierna anlitar inte heller traditionella grossister, vilket i kombination med den allmänna nedgången i ölförsäljningen och den ökade effektiviteten inom de nationella bryggerierna har lett till en marginell tillväxt i den traditionella grossistsektorn.

([1]) Kommissionen har inte detaljerade uppgifter om övriga brittiska bryggeriers marknadsandelar. Den bedömer dock inte att HHI för alla bryggerier skulle uppnå värdet 1 800, över vilket en marknad anses vara ”starkt koncentrerad”.

([2]) I den brittiska konkurrensmyndighetens rapport definieras regionala bryggerier som bryggerier som främst, men inte nödvändigtvis enbart, verkar i en enda region i Förenade kungariket. Antalet regionala bryggerier definieras med utgångspunkt i konkurrensmyndighetens uppgifter om det minsta regionala bryggeriets antal ägda pubar och produktionsvolym.

(18) De pubar som såldes av de nationella bryggerierna köptes huvudsakligen av pubkedjor i detaljistledet eller av regionala bryggerier. Pubkedjor brukar antingen bedriva egen grossistverksamhet eller få direktleveranser från bryggerierna.

Detaljhandel

(19) I Förenade kungariket krävs tillstånd från rättslig myndighet (lokal domstol) för detaljistförsäljning av öl och andra alkoholdrycker som förtärs på plats. För närvarande finns tre olika sorters utskänkningstillstånd ([3]):

— Utskänkningstillstånd med fullständiga rättigheter, som tillåter försäljning av alkoholdrycker utan koppling till logi eller matservering. Omkring 83 100 utskänkningstillstånd med fullständiga rättigheter har utfärdats, varav 57 000 ([4]) till pubar och övriga till bl.a. hotell och vinbarer.

— Utskänkningstillstånd med begränsade rättigheter, som tillåter alkoholförsäljning till kunder som antingen är inackorderade eller äter. Sådana tillstånd har utfärdats till cirka 32 300 privata hotell och restauranger.

— Utskänkningstillstånd i slutna sällskap, som tillåter alkoholförsäljning endast till medlemmar. Sådana tillstånd har utfärdats till cirka 31 500 försäljningsställen, som vanligen ägs gemensamt av medlemmarna.

(20) Nedanstående tabell visar 1997 års ölförsäljning i de olika detaljistleden, nämligen via a) lokaler bundna till bryggerierna, b) lokaler som drivs av bryggerierna, c) lokaler bundna till pubrörelser utan eget bryggeri (däribland IPCL och Spring), d) lokaler som drivs av pubrörelser utan eget bryggeri, e) lokaler som är bundna av låneavtal samt f) obundna eller självägande lokaler. Uppgifterna för 1997 kommer från branschorganisationen Brewers and Licensed Retailers Association, med uppskattningar för dem som inte är medlemmar.

Tabell 1: Ölutskänkningen i Förenade kungariket

	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)
1997	10,0 %	17,2 %	11,4 %	8,3 %	18,1 %	35,0 %

([3]) Tillståndssystemet är något annorlunda i Skottland.

([4]) Andra källor har uppskattat antalet till 61 000.

(21) De 10 procent som år 1997 såldes via lokaler bundna till bryggerierna omfattar hyresgästernas ölinköp enligt leveransavtal med kopplingsförbehåll och fatöl som de nationella bryggeriernas hyresgäster köper in till rabatterade priser från sina bryggerier/hyresvärdar ([1]). Siffran omfattar inte inköp av gästöl från en annan leverantör.

(22) De 18,1 procent som år 1997 omsattes av lokaler som är bundna av låneavtal omfattar alla inköp pubinnehavare med låneavtal gjort från den leverantör med vilken låneavtalet ingåtts. Mer kan ha köpts in än den volym som omfattas av kopplingsförbehåll enligt låneavtalet. Det är dock oklart hur stor del av de 18,1 procenten som avser sådana inköp utöver låneavtalets volym. De 18,1 procenten omfattar inte sådana "fria" inköp som pubinnehavare med låneavtal gjort från andra leverantörer.

(23) Tabellen ovan visar utskänkningen i förhållande till hur lokalerna ägs. Om utskänkningen i stället analyseras enligt tillståndstyp säljs 70 % av ölet via de cirka 57 000 pubarna, 20 % i slutna sällskap och 10 % i restauranger, hotell, vinbarer och på andra ställen som har utskänkningstillstånd med fullständiga eller begränsade rättigheter. (Uppgifterna avser 1995.)

(24) De brittiska förordningarna om öl inskränkte låneavtalens begränsningar och gav hyresgästerna rätt att när som helst säga upp avtalen, med tre månaders uppsägningstid. Enligt förordningarna infördes rätten för pubinnehavare med branschlån från nationella bryggerier att köpa in ett gästöl. Branschorganisationen Brewers and Licensed Retailers Association gjorde en särskild undersökning år 1996 som visade att lånen vanligen löper på fem eller tio år och att den genomsnittliga löptiden är nästan fyra år. I slutet av undersökningsåret hade 31 bryggerier cirka 37 000 utestående lån (mot 35 000 i början av året) och under året hade nästan 8 000 nya lån beviljats och över 5 000 lån hade återbetalats. Värdet av de lån som återbetalades under perioden var större än värdet av de nya lån som beviljades (till befintliga eller nya kunder) och cirka 2 % av det utestående kapitalet avskrevs som osäkra fordringar. Lånen uppgick i genomsnitt till cirka 30 000 pund sterling.

(25) Lånen förefaller vara av två typer. Dels förekommer ganska små lån (till ett värde av cirka 5 000 pund sterling i början av perioden, men till ett genomsnittligt värde av mindre än 2 000 pund sterling i slutet av undersökningsperioden). Sådana lån erbjuds ofta små oberoende pubar och tycks vara mycket instabila. Dels förekommer mycket större lån till försäljningsställen med stor försäljningsvolym, till exempel slutna sällskap (genomsnittligt värde på cirka 60 000 pund sterling). Sådana lån är vanligen inte exklusiva, men binds vanligtvis till ett åtagande om att köpa en viss mängd öl. Branschorganisationen Brewers and Licensed Retailers Association bedömde inte fördelningen mellan små och stora lån, hur många (stora) lån som inte var exklusiva, hur många procent av utskänkningen som omfattades av sådana icke exklusiva lån, eller hur många procent av lokalernas totala omsättning som omfattades av åtaganden om att köpa en viss mängd öl enligt låneavtal. Det finns heller inga uppgifter om hur stor andel av lånen pubinnehavarna betalar tillbaka med hjälp av lån från andra bryggerier (i utbyte mot en ny inköpsplikt). Obligatorisk ölförsäljning enligt låneavtal har minskat på senare år och 1994–1997 var återbetalningarna större än värdet av de nya lån som beviljades.

Konkurrens mellan bryggerier

(26) De största bryggerierna i grossistledet har viss försäljning garanterad genom lokaler som de bundit till sig eller driver. Leveranserna till den övriga marknaden sker i konkurrens mellan bryggerierna, som sluter individuella avtal med oberoende lokaler (med eller utan låneavtal) och leveransavtal med pubkedjor och andra bryggerier (med eller utan kopplingsförbehåll, som t.ex. en minsta inköpsvolym, konkurrensklausuler eller lagerföringsskyldigheter). Bryggerierna konkurrerar huvudsakligen med pris och varumärkets renommé, men försöker också öka försäljningen genom att erbjuda andra fördelar, till exempel marknadsföringshjälp.

Marknadsinträde på bryggerinivå

(27) Det största hindret mot inträde på bryggerimarknaden är behovet av att det finns försäljningsställen att leverera till och att få tillträde till ett distributionssystem. Nya marknadsaktörer måste se till att de kan leverera till oberoende lokaler, pubkedjor, eller till bryggeriers lokaler som en del av deras ölsortiment eller (när det gäller ett nationellt bryggeri) som ett gästöl. Om konkurrenterna har välkända varumärken kan det vara svårare att gå in på marknaden eller utvidga befintlig bryggeriverksamhet. Detta är tydligare i fråga om lageröl, som vanligen marknadsförs nationellt och där stordriftsfördelar kan göra nyetableringar i liten skala mindre lönsamma. Svårigheterna ökar i takt med att allt mer resurser har satsats på att marknadsföra nationella lageröl under de senaste åren, även sett per varumärke.

([1]) Detta kallas ibland även gästöl, även om legaldefinitionen av gästöl avser inköp av ett fatöl från en annan leverantör (se skäl 13).

(28) Behovet av att säkra försäljningsställen har minskat sedan de brittiska förordningarna infördes, eftersom allt färre försäljningsställen styrs av kopplingsförbehåll och obundna pubkedjor uppkommit. Det är lättare för nya marknadsaktörer att ingå leveransavtal med pubkedjor än med enskilda pubar. Det är också relativt lätt att inrätta ett distributionssystem som är begränsat till leverans till andra bryggeriers grossistlager eller direkt till grossister, men det är svårare att nå ut till enskilda försäljningsställen i detaljistledet.

(29) De flesta utländska producenter av öl (främst lageröl) har valt att gå in på den brittiska marknaden genom exklusiva licensavtal med befintliga nationella bryggerier som får brygga ölet på plats och sälja det inom sin egen nationella varumärkesportfölj. Utländska lageröl lanseras vanligen som förstklassiga märken med omfattande marknadsföring. Det finns dock ett exempel där ett bryggeri har gått in direkt på den brittiska marknaden. Anheuser Busch har nyligen etablerat sig som bryggeri i Förenade kungariket, efter att ha tagit över det tidigare Courage-bryggeriet i Mortlake för att producera Budweiser lager.

Marknadsinträde på detaljhandelsnivå

(30) Pubar konkurrerar bara lokalt på orten. Den lokala prissättningen i varje område grundas inte bara på ölpriset utan på pubens hela koncept och utbud när det gäller bekvämlighet och stämning.

(31) Inträdeshindren på detaljistmarknaden är relativt små. Det enda väsentliga hindret är utskänkningslagarna, som gör det möjligt att stoppa nya pubar som inte behövs. Lagstiftningen tillämpas inte strikt i hela Förenade kungariket, men kan försvåra nyetablering i vissa områden där tillämpningen är striktare. I vissa delar av Förenade kungariket vägras dessutom utskänkningstillstånd med hänvisning till allmän ordning. En pubrörelse har dock på senare år lyckats öppna över 100 nya pubar där inga funnits förut.

Förändringar i avtalen mellan hyresvärdar och pubinnehavare

(32) Tidigare hyrdes pubar ut enligt "traditionella" kortfristiga pubavtal. Bryggerierna behöll ansvaret för byggnaden, fasta inventarier och inredning medan hyresgästerna svarade för att sälja öl som hyresvärden levererade samt andra drycker och mat. Genom den brittiska konkurrensmyndighetens rapport fick de som hyr pubar i England och Wales besittningsskydd [1] då de kom att omfattas av den brittiska hyreslagen, Landlord and Tenant Act från 1954. Långt innan konkurrensmyndighetens rekommendation förekom dock långfristiga hyresavtal som lade hela ansvaret för reparationer och underhåll på hyresgästen, vilket gav visst besittningsskydd och möjlighet att överlåta hyresavtalet.

D. AVTALEN

(33) I de hyresavtal som tecknats efter den 28 mars 1998 använder GPC a) hyresavtalet "Standard Variable Term Lease", som gäller mellan 10 och 30 år och ger hyresgästerna hela ansvaret för reparationer och försäkringar, och b) avtalet "Variable Term Agreement" som löper på tre till fem år. Båda innefattar ett inköpsavtal och ett ändringsavtal.

(34) I inköpsavtalet anges själva rabattsystemet. Genom ändringsavtalet a) tas inköpsavtalet in i befintliga hyresavtal, b) införs en ny ölinköpsplikt men GPC ges rätt att variera inköpsskyldigheten, så att den gäller per varumärke, c) avskaffas minimiinköpsplikten och straffavgiften om kvoten inte fyllts, som gällde enligt de hyresavtal som IPCL och Spring använde före den 1 februari 1997, d) införs en möjlighet att ompröva avgifterna i inköpsavtalet efter den 31 mars 1998, e) ges hyresgästerna möjlighet att få avgifterna omprövade av en sakkunnig mot en fast avgift samt f) får hyresgästerna rätt att begära omprövning av avgifterna om inköpsavtalet sägs upp; avgifterna kan dock aldrig, sänkas under den hyresnivå som gällde innan inköpsavtalet ingicks.

(35) De hyresavtal som utfärdats efter den 28 mars 1998 innehåller inte någon gästölsklausul. Däremot gäller enligt dessa inköpsplikt i fråga om cider och alkoholfria eller alkoholsvaga ölsorter

Ölinköpsplikt

(36) Hyresgästen förbinder sig att köpa allt angivet öl som säljs i lokalen uteslutande från bolaget eller dess företrädare. Med "angivet öl" avses öltyperna light ale, pale ale eller bitter ale, export ale eller premium ale, mild ale, brown ale, strong ale (inklusive Barley wine), bitter stout eller porter, sweet stout, lager, export eller premium lager, strong lager, "Diet pils" (premiumöl med lågt kolhydratinnehåll) samt lättöl (med lågt kolhydratinnehåll).

(37) De angivna öltypernas varumärke eller benämning finns i bolagets prislista. Bolaget får så ofta det vill lägga till, byta ut eller stryka varumärken eller benämningar i prislistan.

[1] Utom av vissa angivna skäl, t.ex. när pubägaren vill använda och driva lokalen för eget bruk mot att hyresgästen får en i lag fastställd ersättning. Parterna kan förhandla fram ett nytt avtal. Om något nytt avtal inte ingås, förnyar de brittiska domstolarna avtalet på liknande villkor som tidigare, med undantag för hyran och avtalstiden, som inte får överskrida 14 år.

(38) Med undantag för gästölet får hyresgästen i sin pub inte sälja eller marknadsföra vare sig angivet öl som levererats av någon annan än bolaget eller några andra öltyper, med undantag för sådana som a) är tappade på flaskor, burkar eller andra mindre behållare eller b) är tappade på fat när försäljning av det fatölet är brukligt eller nödvändigt för att tillgodose pubgästernas efterfrågan ([1]).

(39) Hyresgästen får marknadsföra varor som inte levererats av bolaget bara i proportion till deras andel av hyresgästens sammanlagda omsättning i lokalen.

II. **RÄTTSLIG BEDÖMNING**

ARTIKEL 81.1

1. **Relevant marknad**

1.1. *Relevant produktmarknad*

(40) En relevant produktmarknad omfattar alla varor eller tjänster som på grund av sina egenskaper, sitt pris och den tilltänkta användningen av konsumenterna betraktas som utbytbara ([2]). Europeiska gemenskapernas domstol fastslog i domen i Delimitis-målet ([3]) att "den relevanta marknaden [...] skall för det första fastställas med hänsyn till arten av ekonomisk verksamhet, i detta fall ölförsäljning. Denna sker både genom detaljhandeln och genom serveringsställen. Ur konsumentens synpunkt skiljer sig den senare sektorn, som bland annat omfattar kaféer ([4]) och restauranger, från detaljhandeln på grund av att försäljningen i serveringslokaler är förenad inte bara med inköp av en vara utan även med ett tillhandahållande av tjänster och på grund av att konsumtionen av öl i dessa lokaler inte huvudsakligen är beroende av ekonomiska överväganden. Den speciella karaktär som försäljningen i dessa lokaler har bekräftas av att bryggerierna har organiserat särskilda försäljningssystem för denna sektor som nödvändiggör speciella installationer och av att de priser som tillämpas inom den sektorn i allmänhet är högre än de som gäller för försäljning i detaljhandeln."

(41) Med tanke på det särskilda tillståndssystemet i Förenade kungariket bör det förtydligas vilka av de tre sorters utskänkningstillstånd som nämns i skäl 19 som ingår i den relevanta produktmarknaden "pubar och restauranger". I skäl 43 i kommissionens tillkännagivande om förordningarna (EEG) nr 1983/83 och (EEG) nr 1984/83 om tillämpningen av fördragets artikel 85.3 på grupper av ensamåterförsäljaravtal respektive exklusiva inköpsavtal ([5]) sägs att alla utskänkningsställen med tillstånd för "försäljning och förtäring av drycker" omfattas av begreppet, även slutna sällskap. Motivet är att alla försäljningsställen, också de med begränsade rättigheter, har det gemensamt att de säljer drycker för förtäring på plats och med ett betydande serviceinslag. Kommissionen medger att ölpriset i slutna sällskap är lägre än i pubar. I december 1994 var priset i slutna sällskap 82–83 % av priset i pubar ([6]). Detta beror dock i stor utsträckning på att sådana sällskap drivs utan vinstsyfte. Det är fortfarande så att ölpriset i slutna sällskap med hänsyn till serviceinslaget är högre än ölpriset i snabbköp. Dessutom är det särskilda distributionssystemet för hela utskänkningssektorn detsamma, även för slutna sällskap: särskilda ölkranar, bryggeriernas prislistor för öl och låneavtal.

(42) Referensmarknaden är därför marknaden för distribution av öl för försäljning och förtäring av drycker på lokal (hela utskänkningsmarknaden). I Delimitis-domen, punkt 17 i domen, sägs att denna slutsats inte motsägs av att utskänkningen i viss mån överlappar utminuteringen, eftersom nya konkurrenter genom försäljningen i detaljhandeln kan göra sina märken kända och genom sitt goda anseende få tillträde till marknaden för serveringsställena.

1.2 *Relevant geografisk marknad*

(43) De objektiva konkurrensvillkoren om tillgång och efterfrågan på ölleveranser till utskänkningsmarknaden varierar stort i olika delar av gemenskapen. I Delimitis-domen uttalade EG-domstolen i punkt 18 att ölleveransavtalen fortfarande till största delen ingås på nationell nivå. Vid tillämpningen av de gemenskapsrättsliga konkurrensreglerna på avtalet skall därför hänsyn tas till den inhemska brittiska marknaden för försäljning av öl på serveringsställen.

([1]) Under förutsättning att vissa ytterligare formaliteter är uppfyllda.
([2]) Mål 27/76, United Brands, Rec. 1978, s. 207, punkt 12.
([3]) Mål C-234/89, Stergios Delimitis mot Henninger Bräu, Rec. 1991, s. I-935, punkt 16.
([4]) Tyska var procedurspråk och i den tyska språkversionen av domen används termen "Schankwirtschaften". Domstolens arbetsspråk är franska och i den franska språkversionen används termen "cafés".
([5]) EGT C 101, 13.4.1984, s. 2.
([6]) Enligt statistiska marknadsundersökningar av detaljhandelspriser som ett nationellt bryggeri överlämnat till det brittiska konsumentverket, Office of Fair Trading.

(44) Den brittiska ölmarknaden skiljer sig även från andra medlemsstaters med avseende på de förordningar som nämns i skäl 13, den stora fatölskonsumtionen som nämns i skäl 15, etableringen av pubkedjor som nämns i skäl 18, de tillståndskrav för pubar som behandlas i skälen 19 och 31 samt det breda sortiment av olika ölsorter som beskrivs i skäl 36.

2. **Avtal mellan företag**

(45) GPC å ena sidan och deras hyresgäster å andra sidan är företag i den mening som avses i artikel 81.1.

(46) De individuella hyresavtalen mellan de anmälande företagen och var och en av deras hyresgäster har motsvarande utformning som de anmälda hyresavtalen och är sådana avtal som avses i artikel 81.1.

3. **Ölinköpspliktens konkurrensbegränsande effekt**

3.1 *Beskrivning av ölinköpsplikten och dess kännetecken*

(47) Sådana ölleveransavtal som de aktuella brukar vanligen innehålla en exklusiv inköpsplikt, som ofta backas upp av en konkurrensklausul [1]. I de aktuella avtalen finns sådana klausuler i följande lydelse (skälen 36, 37 och 38):

— Hyresgästen förbinder sig att köpa allt angivet öl som skall säljas i lokalen uteslutande från bolaget eller dess företrädare. De angivna öltypernas varumärke eller benämning finns i bolagets prislista. Bolaget får hur ofta som helst lägga till, byta ut eller stryka varumärken eller benämningar i prislistan (exklusiv inköpsplikt).

— Med undantag för gästölet får hyresgästen i sin pub inte sälja eller marknadsföra vare sig angivet öl som levererats av någon annan än bolaget eller några andra öltyper, med undantag för sådana som a) är tappade på flaskor, burkar eller andra mindre behållare eller b) är tappade på fat när försäljning av det fatölet är brukligt eller nödvändigt för att tillgodose pubgästernas efterfrågan (konkurrensklausul).

(48) Förutom den uttryckliga konkurrensklausulen är också klausulen om exklusiv inköpsplikt formulerad så att den redan innehåller en underförstådd konkurrensklausul på grund av den generella formuleringen ”allt angivet öl”.

(49) Den exklusiva inköpsplikten hindrar hyresgästerna från att acceptera anbud från andra leverantörer för de varor avtalet omfattar. Hyresgästernas utsedda leverantör behöver inte konkurrera med andra ölgrossister som erbjuder samma varumärken (begränsning av konkurrensen inom samma varumärke).

(50) Konkurrens mellan olika varumärken hindras av det uttryckliga och underförstådda konkurrensförbudet för öl, dvs. att hyresgästerna inte får köpa vissa angivna varumärken eller öltyper från andra bryggerier. Avtalsbestämmelserna om hyresgästernas köp av andra öltyper än de som anges i avtalet ålägger vissa administrativa begränsningar som dock inte hindrar försäljningen av andra öltyper än de angivna. Bestämmelserna är därför inte konkurrensbegränsande.

3.2 *Prövning enligt Delimitis-domen*

(51) I punkt 27 i Delimitis-domen anför EG-domstolen att ”ett ölleveransavtal är förbjudet enligt artikel 85.1 i EEG-fördraget om det uppfyller två kumulativa villkor. Det krävs för det första att det, med hänsyn till det ekonomiska och rättsliga sammanhang där det omtvistade avtalet ingår, är svårt för konkurrenter som skulle kunna etablera sig på marknaden eller öka sin marknadsandel att få tillträde till den inhemska marknaden för försäljning av öl på serveringsställen”. Detta innebär att den första prövningen går ut på att avgöra om den brittiska utskänkningsmarknaden för öl är avskärmad.

(52) Även om det finns en avskärmning på den brittiska ölutskänkningsmarknaden måste, enligt domstolens fortsatta resonemang i skäl 27 i Delimitis-domen, för att de anmälande parternas hyresavtal skall omfattas av artikel 81 ”det omtvistade avtalet i väsentlig mån bidra till den avskärmningsverkan som hela antalet avtal i sitt ekonomiska och rättsliga sammanhang har. I vilken omfattning det enskilda avtalet bidrar beror på avtalsparternas ställning på den relevanta marknaden och på avtalets varaktighet”.

(53) Domstolen förtydligar resonemanget ytterligare i skäl 25 och 26 i domen: ”Denna ställning beror inte bara på den marknadsandel som bryggeriet, eller den koncern som det eventuellt tillhör, har, utan även på det antal försäljningsställen som är knutna till bryggeriet eller koncernen”. Vad gäller varaktigheten uttalade domstolen att ”om varaktigheten är klart oproportionerlig i förhållande till den genomsnittliga varaktigheten för de ölleveransavtal som i allmänhet ingås på den relevanta marknaden, faller det enskilda avtalet under förbudet i artikel 85.1. Ett bryggeri som har en relativt liten marknadsandel men som binder sina försäljningsställen under många år, kan bidra till en marknadsavstängning i lika väsentlig mån som ett bryggeri som har en relativt stark ställning på marknaden, men som regelmässigt släpper sina försäljningsställen fria med kortare intervaller”.

[1] Delimitis, se fotnot 17, punkt 10 i domen.

(54) I ett tyskt ärende om glass uttalade förstainstansrätten att de berörda företagen i väsentlig mån bidragit till avskärmningen av marknaden med hänsyn till "[det berörda företagets] starka ställning på den relevanta marknaden och särskilt dess marknadsandel" ([1]). Förstainstansrätten använde alltså främst det vidare begreppet samlad marknadsandel.

(55) När resonemanget tillämpas på de anmälande parterna i det föreliggande ärendet bör alltså även deras avtal bedömas i sina "ekonomiska och rättsliga sammanhang".

(56) Bedömningen av avtalen om inköp av öl från bryggerier (ölleveransavtalen "i föregående marknadsled") måste hållas skild från bedömningen av egendoms- och låneavtalen (avtalen "i efterföljande marknadsled").

(57) Om avtal i den förstnämnda kategorin innehåller ett slags kopplingsförbehåll (krav på inköp av minimikvantiteter, konkurrensklausul, lagerföringsskyldighet) skall de betraktas som en del av det levererande bryggeriets uppbundna nätverk. Sådana avtal kan således omfattas av artikel 81.1 om bryggeriet i väsentlig mån bidrar till avskärmningen av marknaden. Avtalen kan dock undantas om de uppfyller kriterierna i artikel 81.3.

(58) I detta hänseende kan det påpekas att om de konkurrensbegränsande kopplingarna mellan, i praktiken, nationella bryggerier och övriga grossister endast är begränsade, har andra brittiska eller utländska bryggerier möjlighet att få tillgång till grossisternas uppbundna nätverk. Det är dessutom lättare för dessa andra bryggerier att sluta avtal med en enda grossist för att få tillgång till alla dess försäljningsställen än att sluta individuella avtal med alla försäljningsställen i detaljistledet. En öppen ölleveransstruktur bör därför inte påverka bedömningen av "grossistens" uppbundna nätverk. "Grossistens" nätverk kan inte helt enkelt tillräknas de bryggerier som i väsentlig mån bidrar (till avskärmningen) ([2]).

(59) I motsats till Delimitis-målet, som rör ett bryggeri, är den anmälande parten ett självständigt pubföretag som inte är vertikalt integrerat med något brittiskt bryggeri. Förhållandet mellan den anmälande parten och dess hyresgäster å ena sidan och bryggerierna å andra sidan skiljer sig därför ekonomiskt från ett bryggeri som önskar sälja sitt öl genom sitt avtalsnät.

(60) Sedan den 29 mars 1998 får GPC:s fastigheter ölleveranser från flera olika håll och gör med jämna mellanrum upphandlingar. En diversifierad portfölj av ölmärken anskaffas från nationella och regionala bryggerier. Avtalen med de levererande bryggerierna löper vanligtvis på två till fem år och är utformade så att de tillåter omförhandling av en del av affärsverksamheten med korta intervaller. Åren 1998–2003 får utomstående bryggerier lämna offert på cirka 98 procent av ölomsättningen. De anmälande parterna har inte gjort några inköpsåtaganden alls gentemot de 18 bryggerier vars varumärke(n) för närvarande finns med på prislistan. De anmälande parterna har därmed redan öppnat den brittiska utskänkningsmarknaden för många bryggerier och i teorin ([3]) för alla andra nationella och utländska bryggerier. Det är vidare lättare för bryggerierna, och särskilt bryggerier som är nya på den brittiska marknaden, att sluta avtal med en enda grossist för att få tillgång till alla dess försäljningsställen än att sluta individuella avtal med alla försäljningsställen i detaljistledet.

(61) Hyresavtalens effekt är därför att försvaga snarare än förstärka nätverkseffekten av bryggeriernas avtal på den brittiska ölutskänkningsmarknaden. Domstolen erkände i skäl 21 i Delimitis-domen att en sådan oberoende distributionsstruktur bidrar till att minska avskärmningen: "Förekomsten av ölgrossister som inte är knutna till aktiva producenter på marknaden är också en faktor som kan underlätta tillträdet till marknaden för en ny producent, då denne för distribution av sitt eget öl kan använda de försäljningskanaler som används av dessa grossister."

(62) Det kan därför konstateras att hyreskontrakt med kopplingsförbehåll för "obundna" pubrörelser snarare ökar än väsentligt hindrar konkurrensen på marknaden ([4]). För bedömningen av bidraget till avskärmning av marknaden spelar det därför nu ingen roll hur många försäljningsställen med kopplingsförbehåll en pubrörelse kontrollerar och deras ölomsättning.

([1]) Mål T-7/93, Langnese-Iglo/kommissionen, REG 1995, s. II-1533, punkt 112, och mål T-9/93, Schöller/kommissionen, REG 1995, s. II-1611, punkt 87.

([2]) Delimitis, se fotnot 17, punkt 24 i domen.

([3]) Kommissionen medger att det finns praktiska gränser för hur många "produktlinjer" (inte nödvändigtvis detsamma som ölmärken, eftersom ett märke lagras i behållare av olika storlekar) en pubrörelse kan lagra och distribuera till sina försäljningsställen.

([4]) När det gäller ett pubföretag utan eget bryggeri är, med hänsyn till den nuvarande marknadsstrukturen på detaljistnivå, varaktigheten av IPCL:s och Springs standardhyresavtal inte relevant för bedömningen av huruvida de i väsentlig mån bidrar till avskärmningen, när ölleveransstrukturen i föregående marknadsled är öppen.

3.3 *Slutsats om prövningen enligt Delimitis-domen*

(63) GPC driver inte ett nät av ”konkurrensbegränsande” avtal, däribland dess standardhyresavtal, som i väsentlig mån bidrar till att avskärma den brittiska ölutskänkningsmarknaden. Mot bakgrund av ölleveransavtalen med bryggerierna kan företagets standardhyresavtal inte heller anses utgöra ett sådant levererande bryggeris nätverk.

4. **Slutsats**

(64) Den exklusiva inköpsplikten och konkurrensklausulen som finns i de anmälda hyresavtalen (efter den 28 mars 1998) omfattas inte av artikel 81.1.

5. **Marknadsföringsklausulens konkurrensbegränsande effekt**

(65) De anmälda hyresavtalen innehåller en klausul om att hyresgästerna inte får marknadsföra varor som levereras av andra företag i större omfattning än deras andel av den sammanlagda omsättningen i lokalerna (nedan kallat marknadsföringsklausulen).

(66) Om marknadsföringsklausulen omfattas av artikel 81.1 eller inte är bara relevant för marknaden för distribution av öl. Klausulen är inte begränsande med hänsyn till angränsande marknader för leverans av varor till brittiska lokaler med utskänkningstillstånd, såsom andra drycker än öl, chips och spelautomater. Hyresavtalen innehåller inga exklusiva inköpsavtal eller konkurrensklausuler avseende sådana produkter och en marknadsföringsklausul kan tillämpas på sådana marknader utan att begränsa konkurrensen märkbart, även om övriga marknader tas med i bedömningen.

(67) Marknadsföringsklausulen om ölleveranser syftar till att minska hyresgästens marknadsföring av andra bolags öl. Hyresgäster hos GPC har enligt hyresavtalen nämligen bara rätt att från andra bolag köpa det så kallade gästölet och icke angivna ölmärken. Andra ölmärken än de angivna kan vara okända för brittiska konsumenter och därför kräva särskilda marknadsföringsinsatser på platsen. Klausulen är om den tolkas bokstavligt formulerad så att det blir helt omöjligt att marknadsföra sådana produkter, eftersom marknadsföringen måste stå i proportion till varornas omsättning som naturligtvis är praktisk taget obefintligt om varorna är nya.

(68) Den exklusiva inköpsplikt som ingår i förpliktelsen att köpa öl gör det möjligt för Grand Pub Company att utesluta att hyrestagarna ges tillfälle att erbjuda öl från tredje part genom att bara lägga till det i prislistan över de angivna ölsorterna (skäl 47). Som framgår av skäl 64 omfattas inte denna inköpsplikt av artikel 81.1 i fördraget. Därav följer att en marknadsföringsklausul som gör det omöjligt att marknadsföra öl från en tredje part inte heller kan omfattas av artikel 81.1 i EG-fördraget.

(69) Kommissionens uppgifter tyder dock inte på att marknadsföringsklausulen tillämpas. Tvärtom bekräftade GPC i en skrivelse av den 29 juni 1999 att ”IPCL/Spring inte har genomfört den klausul i hyresavtalet som avser marknadsföring av varor”, samt bekräftade dessutom i en skrivelse av den 15 mars 2000 att GPC inte har för avsikt att genomföra denna klausul i framtiden: ”detta framgår av att hyresgästerna är fria att sköta annonsering, reklam och marknadsföring i överensstämmelse med sin affärsplan och sammansättningen på sitt sortiment av bryggerivaror”.

(70) Därav följer att marknadsföringsklausulen inte omfattas av artikel 81.1 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionen har med utgångspunkt i de uppgifter den förfogar över inte skäl att ingripa enligt artikel 81.1 i fördraget mot de anmälda avtalen för perioden efter den 28 mars 1998.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till The Grand Pub Company Ltd, c/o Mill House, Aylesbury Road, Thame, Oxfordshire OX9 3AT, United Kingdom.

Utfärdat i Bryssel den 29 juni 2000.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 juli 2000

om ändring av beslut 2000/350/EG om epidemiologisk övervakning av bluetongue i Grekland och om vissa åtgärder för att förhindra att sjukdomen sprider sig

[delgivet med nr K(2000) 2008]

(Endast den grekiska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2000/485/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden [1], senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG [2], särskilt artikel 10.4 i detta,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG [3] av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet, senast ändrat genom beslut 94/370/EG [4], särskilt artikel 6 i detta, och

av följande skäl:

(1) Mot bakgrund av resultaten av det system för epidemiologisk övervakning som inrättats enligt artikel 2 i beslut 2000/350/EG av den 2 maj 2000 om epidemiologisk övervakning av bluetongue i Grekland och om vissa åtgärder för att förhindra att sjukdomen sprider sig [5], tillämpas restriktioner när det gäller förflyttning från vissa delar av grekiskt territorium av djur av arter som kan drabbas, enligt artikel 3 i beslut 2000/350/EG.

(2) Restriktioner beträffande förflyttning av djur i vissa områden orsakar avbrott i de årstidsbundna förflyttningarna till sommarbetesmarker utanför de områden som omfattas av restriktionerna.

(3) De extra kostnader som detta orsakar de jordbrukare som omfattas av restriktionerna måste beaktas.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 8 i beslut 2000/350/EG skall följande strecksats läggas till:

"— 50 % av Greklands kostnader för kompensation till jordbrukare för inköp av foder, när de på grund av de restriktioner som anges i artikel 3, inte på sedvanligt sätt kan flytta sina djur till sommarbetesmarker."

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till republiken Grekland.

Utfärdat i Bryssel den 18 juli 2000.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

[1] EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.
[2] EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.
[3] EGT L 224, 18.8.1990, s. 19.
[4] EGT L 168, 2.7.1994, s. 31.
[5] EGT L 124, 25.5.2000, s. 58.

KOMMISSIONENS BESLUT
av den 31 juli 2000
om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Grekland

[delgivet med nr K(2000) 2461]

(Text av betydelse för EES)

(2000/486/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ([1]), senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG ([2]), särskilt artikel 10 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden ([3]), senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG, särskilt artikel 9 i detta, och

av följande skäl:

(1) Den 11 juli 2000 anmälde Grekland utbrott av mul- och klövsjuka, vilka upptäckts inom ramen för det övervakningsprogram som infördes genom kommissionens beslut 2000/71/EG av den 20 december 1999 om ett särskilt ekonomiskt stöd från gemenskapen för epidemiologisk övervakning av vissa djursjukdomar i riskområden i Grekland ([4]).

(2) Den aktuella situationen när det gäller mul- och klövsjuka i Grekland kan, i och med handeln med levande klövdjur och vissa produkter därav, utgöra ett hot mot djurbesättningar i andra medlemsstater och i de områden i Grekland som är fria från sjukdomen.

(3) Grekland har vidtagit åtgärder i enlighet med rådets direktiv 85/511/EEG av den 18 november 1985 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av mul- och klövsjuka ([5]), senast ändrat genom kommissionens beslut 92/380/EEG ([6]), och har dessutom vidtagit ytterligare åtgärder i de drabbade områdena.

(4) Förflyttning av och handel med andra klövdjur än svin från Greklands territorium till andra medlemsstater och inom Grekland omfattas av de begränsningar som införs genom kommissionens beslut 2000/350/EG av den 2 maj 2000 om epidemiologisk övervakning av bluetongue i Grekland och om vissa åtgärder för att förhindra att sjukdomen sprider sig ([7]).

(5) Sjukdomssituationen är i vissa delar av Grekland sådan att det är nödvändigt att stärka de kontrollåtgärder avseende mul- och klövsjuka som Grekland vidtagit genom kompletterande skyddsåtgärder från gemenskapens sida.

(6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Utan att det påverkar tillämpningen av de åtgärder som Grekland vidtagit i enlighet med beslut 2000/350/EG skall Grekland säkerställa:

1. att inga levande nötkreatur, får, getter, svin eller andra klövdjur förflyttas mellan de delar av Greklands territorium som anges i bilagorna I och II,

2. att inga levande nötkreatur, får, getter, svin eller andra klövdjur skickas från eller genom de delar av Greklands territorium som anges i bilagorna I och II till andra delar av gemenskapen,

3. att hälsointyg enligt rådets direktiv 64/432/EEG ([8]), senast ändrat genom direktiv 2000/20/EG ([9]), åtföljer levande nötkreatur och svin och att hälsointyg enligt rådets direktiv 91/68/EEG ([10]), senast ändrat genom kommissionens beslut 94/953/EG ([11]), åtföljer levande får och getter då sådana djur sänds från andra områden i Grekland än de som anges i bilagorna I och II till andra medlemsstater och att intygen innehåller följande text:

   ”Djur som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 2000/486/EG av den 31 juli 2000 om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Grekland.”

([1]) EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.
([2]) EGT L 62, 15.3.1993, s. 49.
([3]) EGT L 395, 30.12.1989, s. 13.
([4]) EGT L 24, 29.1.2000, s. 53.
([5]) EGT L 315, 26.11.1985, s. 11.
([6]) EGT L 198, 17.7.1992, s. 54.
([7]) EGT L 124, 25.5.2000, s. 58.
([8]) EGT 121, 29.7.1964, s. 1977/64.
([9]) EGT L 163, 4.7.2000, s. 35.
([10]) EGT L 46, 19.2.1991, s. 19.
([11]) EGT L 371, 31.12.1994, s. 14.

4. att de hälsointyg som åtföljer andra klövdjur än de som omfattas av de intyg som avses i punkt 2 då sådana djur sänds från andra områden i Grekland än de som anges i bilagorna I och II till andra medlemsstater innehåller följande text:

"Levande klövdjur som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 2000/486/EG av den 31 juli 2000 om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Grekland."

5. Förflyttning till andra medlemsstater av de djur som avses i punkterna 3 och 4 skall endast vara tillåten på villkor att en lokal veterinärmyndighet anmäler detta tre dagar i förväg till de centrala och lokala veterinärmyndigheterna i den medlemsstat som är destinationsort.

Artikel 2

1. Grekland får inte sända färskt kött av nötkreatur, får, getter, svin eller andra klövdjur till från de i bilaga I angivna delarna av dess territorium eller färskt kött från djur med ursprung i dessa delar av Grekland till andra delar av gemenskapen.

2. Det förbud som avses i punkt 1 skall inte gälla följande:

a) Färskt kött som har styckats före den 1 juni 2000, förutsatt att köttet är tydligt identifierat och har transporterats och lagrats åtskilt från kött som inte skall gå till områden i gemenskapen utanför de områden som anges i bilaga I.

b) Färskt kött från djur som fötts upp utanför de områden som anges i bilagorna I och II och som med undantag från artikel 1.1 transporterats under officiell kontroll och direkt, i förseglade transportmedel, till ett slakteri som ligger utanför skyddszonen i det område som anges i bilaga I, för att slaktas omedelbart. Sådant kött får endast saluföras i Grekland.

c) Färskt kött som har styckats i styckningsanläggningar där följande villkor är uppfyllda:

— I anläggningen bearbetas endast sådant färskt kött som beskrivs i a och b eller färskt kött som kommer från djur som fötts upp och slaktats utanför det område som anges i bilaga I.:

— Allt sådant färskt kött är försett med kontrollmärke i enlighet med kapitel XI i bilaga I till rådets direktiv 64/433/EEG [1] om djurhälsoproblem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen.

— Driften av anläggningen står under sträng veterinärkontroll.

— Det färska köttet är tydligt identifierat och transporteras och lagras åtskilt från kött som inte skall gå till områden i gemenskapen utanför de områden som anges i bilaga I.

— Kontrollen av att ovan angivna villkor är uppfyllda utförs av den behöriga veterinärmyndigheten under överinsyn av centrala veterinärmyndigheter, vilka till övriga medlemsstater och kommissionen skall översända en förteckning över de anläggningar som de har godkänt på grundval av dessa villkor.

3. Kött som sänds från Grekland till andra medlemsstater skall åtföljas av ett intyg utfärdat av en officiell veterinär. Intyget skall innehålla följande text:

"Kött som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 2000/486/EG av den 31 juli 2000 om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Grekland."

Artikel 3

1. Grekland får inte, till andra delar av gemenskapen, sända köttprodukter av nötkreatur, får, getter, svin eller andra klövdjur som kommer från de i bilaga I angivna delarna av Grekland eller som har framställts med användning av kött som kommer från djur med ursprung i dessa delar av Grekland.

2. De restriktioner som avses i punkt 1 skall inte gälla köttprodukter som har genomgått en av de behandlingar som fastställs i artikel 4.1 i rådets direktiv 80/215/EEG [2], senast ändrat genom direktiv 91/687/EEG [3], eller sådana köttprodukter som definieras i rådets direktiv 77/99/EEG om djurhälsoproblem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen [4], senast ändrat genom direktiv 97/76/EG [5], och som genom beredningen fått ett pH-värde som i hela substansen är lägre än 6.

3. De förbud som avses i punkt 1 skall inte gälla följande:

a) Köttprodukter som har beretts före den 1 juni 2000 förutsatt att köttprodukterna är tydligt identifierade och har transporterats och lagrats åtskilda från köttprodukter som inte skall gå till områden i gemenskapen utanför de områden som anges i bilaga I.

b) Köttprodukter som har beretts i anläggningar där följande villkor är uppfyllda:

— Allt färskt kött som används i anläggningen uppfyller villkoren i artikel 2.2.

— Alla köttprodukter som används i slutprodukten uppfyller villkoren i a eller är framställda av färskt kött som kommer från djur som fötts upp och slaktats utanför det område som anges i bilaga I.

[1] EGT 121, 29.7.1964, s. 2012/64. Direktiv aktualiserat genom direktiv 91/497/EEG (EGT L 286, 24.9.1991, s. 69) och senast ändrat genom direktiv 95/23/EG (EGT L 243, 11.10.1995, s. 7).

[2] EGT L 47, 21.2.1980, s. 4.

[3] EGT L 377, 31.12.1991, s. 16.

[4] EGT 26, 31.1.1977, s. 85. Direktiv aktualiserat genom direktiv 92/5/EEG (EGT L 57, 2.3.1992, s. 1) och senast ändrat genom direktiv 92/45/EG (EGT L 268, 14.9.1992, s. 35).

[5] EGT L 10, 16.1.1998, s. 25.

— Alla köttprodukter är försedda med kontrollmärke i enlighet med kapitel VII i bilaga A till direktiv 77/99/EEG.

— Driften av anläggningen står under sträng veterinärkontroll.

— Det färska köttet är tydligt identifierat och transporteras och lagras åtskilt från kött som inte skall gå till områden i gemenskapen utanför de områden som anges i bilaga I.

— Kontrollen av att ovan angivna villkor är uppfyllda utförs av den behöriga veterinärmyndigheten under överinsyn av centrala veterinärmyndigheter, vilka till övriga medlemsstater och kommissionen skall översända en förteckning över de anläggningar som de har godkänt på grundval av dessa villkor.

c) Köttprodukter som har beretts i de delar av territoriet som inte anges i bilaga I med användning av kött som är styckat före den 1 juni 2000 och som kommer från de delar av territoriet som anges i bilaga I, förutsatt att köttet och köttprodukterna är tydligt identifierade, och transporteras och lagras åtskilda från kött och köttprodukter som inte skall gå till områden i gemenskapen utanför de områden som anges i bilaga I.

4. Köttprodukter som sänds från Grekland till andra medlemsstater skall åtföljas av ett intyg utfärdat av en officiell veterinär. Intyget skall innehålla följande text:

"Köttprodukter som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 2000/486/EG av den 31 juli 2000 om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Grekland."

Artikel 4

1. Grekland får inte sända mjölk från de i bilaga I angivna delarna av dess territorium till andra delar av gemenskapen.

2. De förbud som avses i punkt 1 skall inte gälla mjölk som har genomgått följande behandling:

a) En första pastörisering i enlighet med de normer som definieras i direktiv 92/46/EEG [1], senast ändrat genom direktiv 96/23/EG [2], följd av en andra värmebehandling i form av pastörisering vid hög temperatur, UHT, steriliserings eller en torkningsprocess som omfattar värmebehandling med motsvarande verkan som en av de ovan beskrivna behandlingarna, eller

b) en första pastörisering i enlighet med de normer som definieras i rådets direktiv 92/46/EEG, kombinerad med den behandling genom vilken pH-värdet sänks till lägre än 6 och bibehålls där i minst en timme.

3. De förbud som avses i punkt 1 skall inte gälla mjölk som har behandlats i anläggningar där följande villkor är uppfyllda:

a) All mjölk som används i anläggningen uppfyller antingen villkoren i punkt 2 eller kommer från djur utanför det område som anges i bilaga I.

b) Driften av anläggningen står under sträng veterinärkontroll..

c) Mjölken är tydligt identifierad och transporteras och lagras åtskild från mjölk och mjölkprodukter som inte skall gå till områden i gemenskapen utanför de områden som anges i bilaga I.

d) Transport av opastöriserad mjölk från anläggningar utanför de områden som anges i bilaga I till de anläggningar som avses ovan görs med fordon som har rengjorts och desinfekterats före användning och som däremellan inte varit i kontakt med anläggningar i de områden som anges i bilaga I som håller djur som kan drabbas av mul- och klövsjuka.

e) Kontrollen av att ovan angivna villkor är uppfyllda utförs av den behöriga veterinärmyndigheten under överinsyn av centrala veterinärmyndigheter, vilka till övriga medlemsstater och kommissionen skall översända en förteckning över de anläggningar som de har godkänt på grundval av dessa villkor.

4. Mjölk som sänds från Grekland till andra medlemsstater skall åtföljas av ett intyg utfärdat av en officiell veterinär. Intyget skall innehålla följande text:

"Mjölk som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 2000/486/EG av den 31 juli 2000 om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Grekland."

Artikel 5

1. Grekland får inte sända mjölkprodukter från de i bilaga I angivna delarna av dess territorium till andra delar av gemenskapen.

2. De förbud som avses i punkt 1 skall inte gälla följande:

a) Mjölkprodukter som har framställts före den 1 juni 2000.

b) Mjölkprodukter som har genomgått värmebehandling vid en temperatur av lägst 71,7 °C i 15 sekunder eller likvärdig behandling.

c) Mjölkprodukter som har framställts av mjölk som har genomgått de behandlingar som avses i artikel 4.2 eller 4.3.

3. De förbud som avses i punkt 1 skall inte gälla följande:

a) Mjölkprodukter som har beretts i anläggningar där följande villkor är uppfyllda:

— All mjölk som används i anläggningen uppfyller antingen villkoren i artikel 4.2 eller kommer från djur utanför det område som anges i bilaga I.

— Alla mjölkprodukter som används i slutprodukten uppfyller antingen villkoren i punkt 2 eller är framställda av mjölk som kommer från djur utanför det område som anges i bilaga I.

[1] EGT L 268, 14.9.1992, s. 1.
[2] EGT L 125, 23.5.1996, s. 10.

— Driften av anläggningen står under sträng veterinärkontroll.

— Mjölkprodukterna är tydligt identifierade och transporteras och lagras åtskilda från mjölk och mjölkprodukter som inte skall gå till områden i gemenskapen utanför de områden som anges i bilaga I.

— Kontrollen av att ovan angivna villkor är uppfyllda utförs av den behöriga veterinärmyndigheten under överinsyn av centrala veterinärmyndigheter, vilka till övriga medlemsstater och kommissionen skall översända en förteckning över de anläggningar som de har godkänt på grundval av dessa villkor.

b) Mjölkprodukter som har beretts i de delar av territoriet som inte anges i bilaga I med användning av mjölk som mjölkats före den 1 juni 2000 och som kommer från de delar av territoriet som anges i bilaga I, förutsatt att mjölkprodukterna är tydligt identifierade, och transporteras och lagras åtskilda från mjölkprodukter som inte skall gå till områden i gemenskapen utanför de områden som anges i bilaga I.

4. Mjölkprodukter som sänds från Grekland till andra medlemsstater skall åtföljas av ett intyg utfärdat av en officiell veterinär. Intyget skall innehålla följande text:

"Mjölkprodukter som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 2000/486/EG av den 31 juli 2000 om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Grekland."

Artikel 6

1. Grekland får inte sända sperma, ägg eller embryon av nötkreatur, får, getter, svin eller andra klövdjur från de i bilaga I angivna delarna av dess territorium till andra delar av Grekland.

2. Grekland får inte sända sperma, ägg eller embryon av nötkreatur, får, getter, svin eller andra klövdjur från de i bilagorna I och II angivna delarna av dess territorium till andra delar av gemenskapen.

3. Detta förbud skall inte gälla djupfryst sperma och djupfrysta ägg och embryon av nötkreatur som har producerats före den 1 juni 2000.

4. Hälsointyg enligt rådets direktiv 88/407/EEG ([1]), senast ändrat genom anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, som åtföljer frusen sperma av nötkreatur som sänds från Grekland till andra medlemsstater skall innehålla följande text:

"Djupfryst sperma av nötkreatur som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 2000/486/EG av den 31 juli 2000 om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Grekland."

5. Hälsointyg enligt rådets direktiv 89/556/EEG ([2]), senast ändrat genom anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, som åtföljer embryon av nötkreatur skall innehålla följande text:

"Embryon av nötkreatur som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 2000/486/EG av den 31 juli 2000 om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Grekland."

Artikel 7

1. Grekland får inte sända hudar och skinn av nötkreatur, får, getter, svin eller andra klövdjur från de i bilaga I angivna delarna av dess territorium till andra delar av gemenskapen.

2. Detta förbud skall inte gälla hudar och skinn som producerats före den 1 juni 2000 eller som uppfyller kraven i punkt I A andra till femte strecksatserna eller punkt I B tredje och fjärde strecksatserna i kapitel 3 i bilaga I till direktiv 92/118/EEG. Behandlade hudar skall omsorgsfullt skiljas från obehandlade hudar.

3. Grekland skall säkerställa att hudar och skinn av nötkreatur, får, getter, svin eller andra klövdjur som skall sändas till andra medlemsstater åtföljs av ett intyg med följande text:

"Skinn och hudar som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 2000/486/EG av den 31 juli 2000 om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Grekland."

Artikel 8

Grekland skall säkerställa att fordon som har använts till transport av levande djur rengörs och desinficeras efter varje transport och skall framlägga bevis på att sådan desinfektion har skett.

Artikel 9

1. Grekland får inte sända animaliska produkter av nötkreatur, får, getter, svin eller andra klövdjur som inte är nämnda i artiklarna 2, 3, 4, 5, 6 och 7 från de i bilaga I angivna delarna av dess territorium till andra medlemsstater.

2. De förbud som avses i punkt 1 skall inte gälla följande:

a) Animaliska produkter enligt punkt 1 som har genomgått följande behandling:

— värmebehandling i en hermetiskt sluten behållare med ett Fo-värde av minst 3, eller

— värmebehandling med vilken mittemperaturen höjs till minst 70 °C.

b) Obehandlad fårull och hår av idisslare som är torrt och säkert förpackat.

([1]) EGT L 194, 22.7.1988, s. 10.

([2]) EGT L 302, 19.10.1989, s. 1.

3. Grekland skall säkerställa att de animaliska produkter som avses i punkt 2 och som skall sändas till andra medlemsstater åtföljs av ett hälsointyg som är försett med följande text:

"Animaliska produkter som uppfyller villkoren i kommissionens beslut 2000/486/EG av den 31 juli 2000 om vissa skyddsåtgärder beträffande mul- och klövsjuka i Grekland."

Artikel 10

Medlemsstaterna skall ändra de bestämmelser som de tillämpar i samband med handel så att de är förenliga med detta beslut. De skall omedelbart informera kommissionen om detta.

Artikel 11

Detta beslut skall omprövas före den 1 oktober 2000.

Artikel 12

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 31 juli 2000.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Följande provinser:

EVROS

BILAGA II

Följande provinser:

RODOPI

XANTHI

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2377/1999 av den 9 november 1999 om handelsnormer för sparris

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 287 av den 10 november 1999)

På sidan 9, i bilagan, under punkt B ”Klassificering”, punkt ”i) Klass 'Extra'”, första stycket andra meningen skall det

i stället för: ”Skotten skall var välformade och praktiskt taget raka”,

vara: ”Skotten skall vara mycket välformade och praktiskt taget raka”.

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1679/2000 av den 28 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 1609/88 vad avser tidsfristen för inlagring av smör som säljs i enlighet med förordningarna (EEG) nr 3143/85 och (EG) nr 2571/97

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 193 av den 29 juli 2000)

På sidan 30, i slutet av artikel 1 skall det

i stället för: ”1 juli 2000”

vara: ”1 juli 1999”.